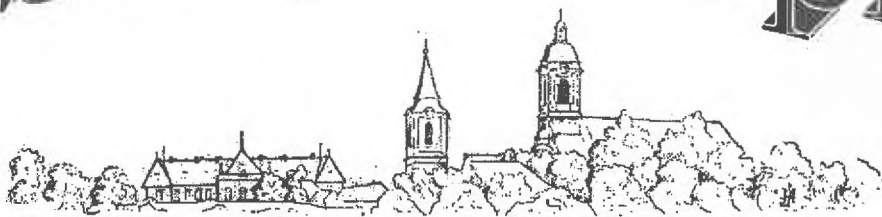

Abonyi Napló

Abony Város Onkormányzatának lapja 1998. augusztus
VI. évfolyam 8. szám Ára: 60 Ft

“Hol vagy, István király, téged Magyar kíván...”

A címben ősi magyar egyházi ének csendül fel, melyet Szent István király ünnepén ország-szerte énekelnek templomainkban. S akárhányszor hangzik el ez az ima a magyar ajkáról, őszinte vallomás is megfogamzik bennünk, hogy egyéni, családi és közösségi életünkben az ő egyedülálló szent élete bárcsak ihletet tudna adni és utat mutatni, hogy a Szent király művéről ne csak történelmi visszaemlékezések hangozzanak el, ne csak hymuszok, szobrok, kőéptítmények szóljanak, hanem keresztény életünk. A magyar nép történelme folyamán a szent király nyomdokain haladva sokat küzdött, s nem vesztette el reményét, s így igaz az a jellemzése a magyar nép múltjára tekintve XI. Piusz Pápnak: “Nagy dolgokat tenni és hőiesen szenvedni: magyar dolog”. Ma azonban sokkal rafináltabb ellenség akarja a magyar hazáért sok százezer keresztül vállalt hősiességét megtörni. Mindent megtesznek, hogy elfeledjék létüknek mély vágát Isten felé, tehát feledjék el az erőnyes élet útját, s szabad utat engedjenek alantas ösztöneiknek. A következmény a továbbiakban már magától értetődő: Ne higgy az Egyháznak, milyen joga hirdeti a házasság fölbonthatatlanságát, nincs joga hirdetni, hogy a magzatelhajtás gyilkosság. Nem is kell azokról a súlyos következményekről beszélnem, melyek jellemzők: széthullott családok, a népesség számának rohamos fogyása, mert több a halálozás, mint a születések száma, a szenvedélybetegek növekedő száma; ezek után ki beszélhet Szent István király örökségéről? Vagy talán nincs merszünk felismerni a hámis próféták rejtett, de mégis világos céljait?

Hol vagy, István király? Nem lehet mégsem elveszítenünk reményünket, mert ma is vannak és lesznek, akik a romlás láttán a szent király útmutatását és példáját figyelik és követik. Szent István, és a szentek általában az élet minden vonatkozásában Jézus Krisztust követik.

Megvalósítják az Apostol, Szent Pál szavát: “Testvérek, Isten irgalmára kérek benneteket, adjátok testeteket élő, szent, Istennek tetsző áldozatul. Ez legyen szellemi hódolatotok” /Róm.12,1./ Ha bármily helyzetben következtelenek volnának, vagy hazudnának, az egész mű, melyet elgondoltak és felépítettek, megrendülne és összeomlana. Talán semmire sem áll ez annyira, mint a családi életre nézve. A szentek feladata nemcsak a világi fórumokon tündökölni, hanem a családi élet intimitásában is mintaképet ragyogtatni. Évezredekre szóló vigasztalás, hogyha volt valami, ami a magyart meggyőzhette, hogy apostolában nincs semmi következtelenség, az a szent családi otthon volt. Ebbe Szent István minden alattvalója úgy tekinthetett bele, hogy onnan buzdulást és bátorítást merítsen. Ő a szent férj, szent a hitvese: Boldog Gizella, szent a fia: Imre, szent a nevelő: Gellért. És ez a pogány erkölcsöt keresztény komolyságra felcserélő apostoli király fölséges elgondolása, s a magyarság legdrágább erkölcsi öröksége.

Nemcsak pihenőhely az emberi szenvedélyek rombolása közt eltévedt lelkeknek, hanem ragyogó minta, melyben talán jobban, mint bármi másban tündöklök a küldetés tudata. Az apostolok jellegzetes vonása éppen az, hogy nemcsak szólnak és buzdítanak, hanem példát adnak. A tisztas magyar családi élet, melynek szentélyébe oly gyakran volt kénytelen a nemzeti fájdalom visszahúzódni, s amelyből kedvező pillanatban oly sokszor indult el nagy visszahódítási művelet: Szent István egyik legdrágább hagyománya. Ha a szent-istváni gondolatot választani akarjuk, mely minden családban az imádság szellemét akarja elültetni, akkor vissza kell utasítani nagy elszántsággal mindazt, aki vagy ami erkölcsi lazaságot, vagy erkölcsi eszményt sárba tipró aljasságot sugall. Szent István lelkétől távol állt az idegenszerűség rajongó hajhászása. Sem magát, sem népét, sem az ifjú magyar kereszténységet nem kívánta szertelen és külön gondolat szolgálatába állítani.

A legszentebb kötelességének azt ismerte, hogy kalandos és megtévesztő elgondolásoktól a maga, a családja és népe életét érintetlenül megőrizze.

“Hol vagy István király, Téged magyar kíván,
Gyászos öltözetben, te előtted sírván.”

Nagy András plébános

Kalendariom 1819 Augustus

”Ideid a · melyek restséggel oszolnak
Előlled, majd egykor reád panaszolnak:
Menj hát a · hangyához tanul serénységet,
Mert úgy kerülheted-el a · szegénységet.”

HELYI VÁLASZTÁS 1998. október 18-án

Október 18-ára, vasárnapra írta ki Göncz Árpád köztársasági elnök az önkormányzati választásokat.

Abony városban, mint 10.000-nél nagyobb lakosú településen, egyéni választókerületi képviselő, polgármester, helyi kisebbségi önkormányzati képviselő és megyei listás választásra kerül sor.

Jelöltet, illetve listát ajánlani 1998. szeptember 25-én 16.00 óráig lehet, melyet be kell jelenteni a fenti időpontig az illetékes választási bizottságnak. Egyéni képviselő, polgármester, kisebbségi képviselő esetében a Helyi Választási Bizottságnak, a megyei listát és az azon szereplő jelölteket a Területi Választási Bizottságnak (Budapest, Városház u. 7.) kell bejelenteni.

Jelöltet ajánlani ajánláselvényen lehet. Az ajánláselvényt az értesítővel együtt 1998. augusztus 21-ig kell a választópolgárok részére eljuttatni. Jelöltet ajánlhat az a választópolgár, akinek lakóhelye a választókerületben van.

Polgármester - jelölt az, akit a település választópolgárainak 3 %-a jelöltnek ajánlott. Egyéni képviselőjelölt az, akit a választókerület választópolgárainak 3 %-a jelöltnek ajánlott. Kisebbségi Önkormányzat létrehozását 5 választásra jogosult állampolgár kezdeményezheti 1998. augusztus 10-én 16.00 óráig.

A települési képviselő-választással kapcsolatos tájékoztató a Helyi Választási Iroda részéről folyamatos. Választással kapcsolatos bővebb felvilágosítás: Helyi Választási Iroda

Polgármesteri Hivatal Iem. 29.
2740 Abony, Kossuth tér 1.
Tel: 53/360-010
53/360-135/124 mell.

Jelentés az "Abonyi Kinizsi Városkapu Alapítvány" munkájáról

**1998. május elsején egy kis
lelkes társaság létrehozta az
"Abonyi Kinizsi Városkapu
Alapítványt".**

Még a hónap végén olyan gyűlést hívtak össze, melyen a városkapu nagyszerűen sikerült tervét bemutathatták. /Magyar Imre munkája./

Felállítási helyét meghatározták. A városkapu a rk. templom és a városháza között állítják fel. Elfogadták Mészáros István vállalkozó tervét, aki mellé Tóth Tibor, a Szabadidő Park tulajdonosa és a város polgármestere, Gajdos István is lelkesen csatlakozott. A terv szerint az abonyiak csatlakoznak a "Gerje menti Települések Turisztikai Szövetségéhez", a szövetség elképzeléséhez.

Ez a szövetség szinte egész Dél-Pest megye településeinek egyesülését jelenti. Tizenhét településből ez idáig - kettő híján - mind jelezte részvételi szándékát.

A május 31-i gyűlésen résztvevők az előterjesztett munkaterv elfogadása után a végrehajtásért felelős személyekben is megállapodtak. Az Önkormányzattól egy helyiséget kérnek, itt négy személy tartana ügyeletet, felváltva, társadalmi munkában. Feladatuk a kapcsolattartás a szervezetekkel, az egyénekekkel, a munkaterv végrehajtása feletti őrködés. A szövetség feladata még a települések turisztikai mozgalmának, munkájának segítése, összehangolása.

Az alapítvány feladata a néphagyományok ébresztése, népszokásaink, népdalaink, néptáncaink felélesztése, ébren tartása, népszerűsítése. Lakóhelyünk múltjának, nevezetességeinek ismertetése. Pí. Mil főztek és mit ettek elödelnk? Kézimunkák, házipar, stb., stb. Népművészeti alkotások felkutatása, bemutatása. A színjátszás, mint a kultúra egyik megnyilvánulása, kultúra terjesztési forma, nemes időtöltés. A turizmus fejlesztésének egyik kelléke egymás munkáinak bemutatása. A település lakossága között meghirdetni a turisztikai szállások, szálláshelyek kialakítását. Egymás kulturális csoportjainak bemutatása.

1998. július 26-án mi már az első lépést megtettük. A gasztronómiai pályázatra beérkezett munkákat a zsűri értékelte. /Újakat versenyen kívül szívesen és köszönettel fogadunk./

Huszonhatodikán a megyei körzet 13 települése - többségük a polgármester vezetésével - küldöttséggel képviseltette magát. Ez az abonyi találkozó volt az indulást jelentő rajt.

Az ünnepélyes fogadtatás a Mészáros vendéglőben történt. A híres Mészáross-pogácsa, a kiváló abonyi szilvórium és a történelmi asszonyok citerazenéje már hangulatra gerjesztette a vendégeket. A reggeli után Skultéty Sándor annak az útvonalnak az érdekességeit ismertette, amelyen a küldöttség végigkocsikázott. A vendégeket 10 abonyi varázslatos lófogattal vitte a kijelölt útvonalon a városkapu felé. A lószertető nézők szíve repesett a boldogságtól a csodálatos fogatok, a nagyszerű paripák láttán. Köszönjük a gazdáknak, hogy felvonulásunkat ilyen nagyszerűvé tették.

A központba érve Abony történetét röviden a városháza, zeneiskola, régi városháza, kvártély-ház, iskolák és kastélyok, az első posta, stb., stb - ismertette Skultéty Sándor, a ref. templomot Fábian Zoltán nagytisztelő úr mutatta be, míg a katolikus templomról Nagy András esperes plébános úr tartott ismertetést. Az egészségmegőrzőről Egedy Kálmánné, a Falumúzeumról az Igazgató, Győre Pál beszélt.

Vendégeink a Nyári Pál-, a Tószegi-, a Hunyadi-, a Vasút-, a Jókai- és a Szolnoki út vonalán kocsikáztak végig. Nekik élmény, a járókelőknek látvány volt a felvonulás.

Újból a Mészáros vendéglőben kötöttünk ki, ahol a vendéglő hírnevéhez méltó ebéddel látták vendégül a csoport tagjait. Az ebéd elfogyasztása után jött a szórakoztató műsor. Az abonyi József Attila Nevelőotthon dolgozóiból alakult remek csoport új színt hozott a szórakoztatás és a kultúra terjesztésének útjára.

Az ólomnehéz, súlyos mondanivalókat könnyedén, megfelelő humorba öltöztetve hozták, vidáman, kedvesen. Szünni nem akaró kacagás és taps volt a jutalmuk.

Jagri Ági tanárnő írója, szervezője, rendezője volt a műsornak. Nagyszerű munkát végzett. Teljesítménye alapján mindenkit kiemelhetnék, de helyszűke miatt csak a "menyasszony" emelem ki. Szakálla, hatalmas pödrött bajusza, természetes alakja és nem utolsósorban kecses mozgása külön említést érdemel. Állítólag a menyasszonytáncban annyira megtáncoltatták a felajzott lovagok, hogy 10 kg-ot fogyott.

Két abonyi nótáénekesünk is fellépett.

Szabó Jánosné Tóth Magdi - szopránja, mint a legszebb üvegcsengő - ejtett bennünket csodálatba. Másik énekesünk az abonyi Eszes Sándor. Népdalokat, műdalokat énekelt. Hatalmas, zengő magasbaritonja a mély hangoknál is erős volt, de a magasak, azok szárnyaltak. Mindkét énekes csodás hangon énekelt és látszott, hogy tudnak is vele bánni.

Ezután a társaság a közeli "Szabadidő Park"-ba vonult. A gazda, Tóth Tibor úr fogadta őket. Bemutatta az állatállományt és elmondta a park létrehozásának célját.

Utána a vendégek lovagolhattak, majd a versenypályán megindult a 10 fogatból álló fogathajtó verseny. Csodás volt. A helyezésektől függetlenül gyönyörködhettünk a mesés paripákban. Külön meg kell említenem Szebeni Sándor és két fia lóhajtó munkáját. A pónikat mindenki a szívébe zárta. Köszönet valamennyi fogatosnak, köszönet a fogathajtó verseny megszervezőjének, szakmai lebonyolítójának, Fehér Tibor úrnak, az újszilvási polgármesternek. Nagy élménnyel távoztunk a Szabadidő Parkból.

Buday Béla úr, a Turista Szövetség elnöke a következőket mondta: "Ei vagyok ragadtatva. Abonytól sokat vártam, de ennyi szint, szépséget, ötletet és színvonalat, valamint magas fokú rendezést nem merem volna hinni. Köszönöm és gratulállok".

Skultéty Sándor
ny tanár

"Eladó a menyasszony"

Építőipari Kiállítás és Vásár Abonyban

ABONY ÉPÍT '98.

1998. szeptember 4-5-6-a bizonyára újabb mérföldkő lesz Abony város életében. Ekkor kerül megrendezésre a város történetének első építőipari kiállítása. Ez a kiállítás következő láncszeme annak a folyamatnak, amely néhány éve kezdődött az IGBE Konferenciával és amelyet azóta több jelentős nemzetközi és országos rendezvény követett. Akik ezeken részt vettek, azóta is szívesen és szeretettel gondolnak abonyi vendéglátóikra.

Szeptember 4-én az építészet jeles képviselői keresik fel városunkat az ABONY ÉPÍT '98. kiállítás keretében. Itt lesznek a mély- és magasépítés, a kertépítészet és még számtalan ágazat képviselői. A kiállítás párhuzamos rendezvénye az új városok konferenciája, amely az 1991-98 között városi rangot szerzett települések találkozója lesz. A kiállítást

a város önkormányzata és a DOMA 2000 KFT közösen szervezi. Az Önkormányzat a Városi Sportcsarnokot és a körülötte lévő területet biztosítja, míg a kiállítással kapcsolatos szervező munka és a felmerülő költségek a KFT-t terhelik.

A kiállításon elsősorban az építőipari tervező, kivitelező, gyártó és forgalmazó társaságok számára kívánunk részvételi lehetőséget biztosítani, de várjuk az otthon-tervezéssel, felújítással, díszítéssel foglalkozó cégek jelentkezését is.

A Dél-Pest megyei Régióhoz tartozó településeken működő építőipari vállalkozások jelentős kedvezményt kapnak a kiállításon való megjelenéshez. Ezzel is elő kívánjuk segíteni azt, hogy minél szélesebb körben ismertté váljanak!

Kedves Abonyiak!

A kiállítás kapcsán jelentős számú vendégre számíthatunk. A kiállítás idegenforgalmi rendezvény is, ezért kérem Önöket, hogy fokozottan figyeljenek oda környezetük ápoltságára, tisztaságára, hogy vendégeink városunk jó hírét vigyék el magukkal.

Kérem Önöket, hogy kísérjék figyelemmel a kiállítást és kísérő rendezvényeit, és arra hívják fel ismerőseik figyelmét is. Jöjjenek el és érezzék jól magukat.

Üdvözlettel:

Gajdos István
polgármester

Paraszti sors

Mottó: Mindennapi kenyereinket edd meg, székünk

Nem szeretek dögöt elefémbe lövöldözni, de most kénytelen vagyok nyilatkozni az újmba. Ez a nyíl mérőbe van márvia.

Ezt a mérget a nehéz paraszt helyzet hozta össze. A reménytelen állapot.

Koromban halottam egy nőt, melynek sajnos már csak egyetlen sorát tudom. Gy ez: "Ki boldogabb az aratónál?" Ez a dalocake már feledésbe ment. A hajnali 2 órától kőfalet készítő arató 3 órakor már megkezdte a gabona vágását. Dacára a 34-36 fokos hőséggel, a szőrő súp sugarával, megállás nélkül aratott. Este bekötözték a levágott gabonát és a kővetek kereszttekbe szedte. Végül a kaparékot is összekötözték és a kereszt mellé helyezte. Tíz óra is volt, mire a lehetőségekkel élve lemosia magáról az izzadságot, az aratás kegyetlenül csúpos porát. Ha kilóban mérték volna, egy aratási időnyben 5-7 kg-ot könnyen levetkőzött. Az aratás nehéz, embert próbáló munka volt.

Mégis lelke mélyéből fakadt a nóta, és teljes meggyőződéssel énekelte: "Ki boldogabb az aratónál?"

Hol van már a tavalyi hó? Más idők járnak. Más a nóta. A földműves, aki még hitt a föld szeretetében, aki még bízott a paraszti munkából való megélhetésben, az bizony nagyot csalódott.

Visszakapta ugyan a földjét, de semmi mást. Se lovat, se kocsit, se ekét, se teheneit. Pedig ő mindent adott. Most az mégis ott maradt a "közösben."

Ő pedig az új, vagy mondhatjuk a régi gazda, bér munkában szántatta és vetésre előkészítette a földjét. A bizonytalan értékű vetőmag, még ha plombált zsákban is volt,

valamint 34-es sikertartalmat ígért, eek esetében csak 26-os lett. Gyenge, felváltására alkalmatlan szakmárbúza termelt. Pedig a paraszton nem múltot, hiszen a mérgegrága mértrágyát, a magas árú, de bizonytalan hatású növényvédőszerrel - az utolsó garasig kiforgatva a zsebet, - is megvásárolta.

Állandó idegfeszültségben figyelte az eget. Milyen idő lesz? Szárazság vagy árvíz? Szélvihar és jégeső teszi-e tönkre a mindennapi kenyeret?

Sikerült. Hála Istennek! Baj nélkül beérett a gabona. Jöttek a kombájnok és nagy pénzért aratták. Sem törek, sem pelyva. A szalma a magas tarlón szétszórva.

Na, de ki törődik ezzel? Ez is benne van a pakliban. A gazdákat lehetetlenné kell tenni, meg kell velük utálatni azt a földet, amiért nemrég még az életüket is áldozták volna. Sikerült! Mindennek a tetje, hogy a gazda a terményével nem tud mit kezdeni. Most, az aratás dandájában sem tudja, hogy mennyi a gabona, a búza ára! Nem talál senkit, aki megvenné a terményt.

Mihez kezdjen a terményével? A kereskedőnek nem kell, mert nem lát piacot, nem látja az árak alakulását. Ő pedig csak biztosra akar menni. Fizessen rá a paraszt, ha már termelt.

Mihez kezdjen? Tárolni nem tudja, de ha tudná is, nem mondják meg neki, hogy mennyi lesz a tárolás díja és aztán nem jár-e úgy, mint az idén, hogy még a tavalyi búza is a nyakán van. Mert ne higgye senki, hogy a tárolásért nem kell fizetni! Itt mindenkinek fizetni kell, csak a bársonyszékből magabiztosan, öntetlen, semmi hasznot nem hajtó, rossz tanácsot adó miniszternek nem. Ő mindenkinek felett áll. Legalább is a magtartása ezt mutatta. Nem tudom, miért kellett ennek az úrnak két évig a szakértő miniszter szerepében szerepelni. Egyetlen tanácsot adott, az is kegyetlen rossz volt. Mi naiv

magyarok, hisztek, bedőlünk és...
tollunk. Bedőlünk a mázsán dumanak. Tároltuk a búzákat, és nemrég valamilyen magasabb áron tudtuk volna eladni, hanem még most is megvan a kőzetünk vele? És mit kezdünk az új? Ezt is kéri? De hol? Érti meg barátaim, újat meg kell csinálni, mi a földünket el nem árverezték? Volt miniszter úr! Ha már úgy kiszórt a paraszti, legutóbb a búza tárolási díját fedezze! Mint kez az tartócsoda, kárpótlásul legutóbb ezt vállalja magától!

Valóban, több év szakképzettségben, tudatlanságban, esetleg rosszindulatban tárdó tanácsok következményeivel rövid idő alatt helyrehozni nem lehet.

Remélem, most nagy sürgősen nem hoztatunk be a tőkétől árpát, mint azt Ön tetek, hanem a magyar terményeket hazusították vagy exportálták. De ide valóban talpig miniszter kell. Ki tudja, mi lesz a paraszti sorsunk az Országgal?

Az új Földművelési Miniszter úr, aki találpésének rövid ideje alatt is próbálta helyrehozni azt, amit Ön éveken át meg nem tett, vagy elmulasztott. Remélem, a média aszfaltját nem terjesztik azt a hírt, hogy a magyar gabona, a magyar búza beteg, slány, kenyérsütésre alkalmatlan. Ez hazugság! Szándékos károkozás. Hoz még a cigány is tudta, hogy a saját lovát dicsérni kell, nem hamis hírekkel ledorongolni.

Ha valaki posztjától leköszön, az tettenről nyilvánosság előtt beszámol. Tetteit, ha voltak, megindokolja, ha voltak bűnei, azeket meaculpázva bevalja.

Végül kívánom, legyenek olyan békés, nyugodt napjai, mint amelyet Ön okozott nekünk.

Skultéty Sándor
nyugalmazott tanár

Abonyiak Abonyért

Abony Város Önkormányzata 1996 januárjában megalapította, majd ebben az évben ítélte oda először az Abonyiak-Abonyért Alapítvány díjait. Odaítélésére kuratóriumot hozott létre, melynek tagjai évről-évre eldöntik, hogy kik azok a személyek, akik életük során elért eredményeikkel képesek arra, hogy példát mutassanak a többi abonyi számára.

Ez a díj alkalmas arra, hogy kiemeljük azokat, akik taian soha "nagyon nagyot" nem alkottak, de odaadó munkájukkal, emberszeretettelükkel, az itt élő emberek iránti odafigyelésükkel bizonyították a város és polgárai iránti ragaszkodásukat. Most több olyan jó ismert személyiség kapott díjat, akik hála az égnek, közöttünk vannak és még sokáig fejthetik ki megszokott tevékenységüket.

Katona Róza:

Csöpi néni - hiszen így ismeri Abonyban mindenki - 1948-ban szerzett diplomát. 1949-től a Sashalom dülői iskolában tanított osztaltan iskolában, ahol előfordult a 100 fős tanulói létszám is.

1952-től a Szelei úti Általános Iskolában tanított 1983-ig. Szigorú, sokat követelő tanárnak ismerhették meg tanítványai. Ennek köszönhetően azonban nagyon sok gyermek érte el a továbbtanulásban célját, hiszen a matematikafizika tantárgy, melyet ő tanított, a felvételik alapja volt sok helyen. De tanított ő éneket, testnevelést, magyart is. Munkája során 7 osztályt vezetett 5. osztálytól a 8. osztályig, mint osztályfőnök. Nem hisszük, hogy lenne olyan közöttük, aki ne tisztelettel és szeretettel emlegetné a nevét. Ő mindig szívesen járt kirándulni, szünetében a színház még mai napig is. Éveken át volt és van bérlete az Operaházba és az Erkel Színházba. Nem feledkezhetünk meg az akkor még községi néptáncsoportban végzett munkájáról sem. Táncolt és vezette ezt a lelkes kis közösséget majdnem 25 éven át.

A zenei általános iskola munkájában is részt vett néptánc tanítónaként.

Nyugdíjasként még mindig nem pihen, a gyengébb képességű tanulók korrepetálása tölti ki életét.

Évtizedeken át élt édesanyjával, akit haláláig odaadóan, nagy-nagy szeretettel gondozott.

Halála után ismét a tanításnak szentelte idejét, és az 1997-98-as tanévtől újra visszatért szeretett iskolájába - a Somogyi Imre Általános Iskolába - óraadó tanárként.

Gönczöl Géza:

Nevét Abonyban nagyon sokan ismerik. Van, aki festőként, van, aki sportolónaként került vele kapcsolatba.

1937-ben született, négyen voltak testvérek. Bár nagyon jó tanuló volt, középiskolába nem vették fel, mert édesapja 1944 előtt gabonakereskedő volt. Festő-mázoló szakmát tanult. Már 15 éves korában a felnőtt foci

csapatban játszott. Később a megyei I. osztályba is bekerültek. Katonaideje alatt játszott a legendás hírű 100-szoros válogatott Bocsik Cucu ellen is. Többször hívták NB I-es csapatokhoz is, de ő családjá kedvéért Abonyban maradt.

1971-től már nem csak mint játékos, hanem mint a labdarúgó csapat egyik vezetője és mecénása segítette az abonyiak által nagyon kedvelt sportágat. Rengeteg társadalmi munkát végzett nemcsak a sport terén, a különböző állami intézmények mind magukon viselik kézzel járt. Nem tudott nemet mondani, ha hívták kötelességének érezte a segítségnyújtást.

Jelenleg nyugdíjasként él, igyekszik megtalálni most is azokat a területeket, ahol hasznosíthatja kiapadhatatlan energiáját.

Sipos András:

Hosszú-hosszú évek során, ha valakinek a fogával támadt gondja, egyetlen név hangzott el ajánlatként: "Sipos doktor úr" neve.

Úgy ismerjük őt, mint a precizitás megtestesítőjét, az abonyi egészségügy kiemelkedő alakját. Az első szövetkezeti fogász volt, aki sokáig szinte egymaga látta el Abony fogászati problémáival jelentkező betegeit.

Egész életét a munkájának és betegeinek szentelte. Emellett nagyon széles látókörű, nagy műveltségű, humanista személyiség. Sokat utazott a világban, az ott tapasztalt szakmai újdonságokat munkájában hasznosította, az általa átélte élményeket szívesen megosztotta betegeivel, ismerőseivel.

Munkája mellett kiemelkedő jelentőségű művészetpártolása, de legalább ennyire kiemelkedő lokálpatriótizmusa.

Az általa is fontosnak vélt célok érdekében komoly adományával nagyban elősegítette a város kulturális és kegyeleti értékeinek gyarapítását.

Jelenleg nyugdíjasként él kedves feleségével.

Mészáros István:

Nemcsak az abonyiak, de mondhatjuk, hogy az országjáró emberek nagy részének is ismerősen cseng Mészáros István neve. Az általa vezetett MÉSZÁROS VENDÉGLŐ Betéti Társaság 1983 óta végzi kiemelkedően magas színvonalú vendéglátó tevékenységét, amellyel a Dunától keletre jelentős ismertségre és népszerűsége tett szert. Ezt elsősorban magyaros konyhájának, hatalmas adagjainak és rendkívüli egyéniségének köszönheti.

Mészáros István 1983 óta mintegy 50 tanulót bocsájtott a magyar vendéglátás színvonalassá tétele érdekében a szakma rendelkezésére. Jelenleg is 8 tanulót foglalkoztat és tanít a szakma minél magasabb szintű elsajátítására. Dolgozói kivétel nélkül saját tanítványai közül kerültek ki.

Mészáros István jelentős szerepet tölt be a helyi idegenforgalom fellendítésében, fejlesztésében. A tevékenység külön értéke, hogy a vendéglő mellett lévő 7,5 hektáros szabadidő park szomszédságában helyezkedik el, ezáltal szívesen kapcsolódik az ott megrendezésre kerülő lovas-programokhoz.

A város idegenforgalmának fellendítése érdekében a Mészáros Vendéglő BT alapítványt hozott létre. Az alapítvány a város 250 éves évfordulójának méltó emléket állítva, a "Kinizsi Városkapu" létrehozásával - amely-

hez kapcsolódik a város főterének teljes rehabilitációja - jelentősen elősegítené a város idegenforgalmi vonzerejének növelését. Az alapítvány célja ezen túlmenően a falusi turizmus kiépítésében és fenntartásában résztvevők támogatása, az ehhez szükséges speciális vállalkozói ismeretek, készségek és képességek fejlesztésének elősegítése.

Tóth Ernő:

Ő is azok közé az emberek közé tartozik, akit gyakorlatilag majdnem egész Abony ismer. Sokan azért, mert tanította őket, sokan pedig nagy sportszeretete, a foci által.

Építőipari munkás családból származik. Édesanyja nevelte fel nővérel együtt egyszerű, szegény sorban, de nagy munkaszeretetre, tenniakarásra. Tizennégy éves volt, amikor Abonyban elvégezte a polgári iskolát. Szolnokon járt ipariskolába, építőipari szakmunkás lett belőle. Önfegyelme, szorgalma, tehetsége révén, mint kiváló ifjúsági szakmunkás, ösztöndíjasként tanulhatott. Élt a lehetőséggel, leérettségizett, majd Budapesten a főiskolát elvégezve testnevelő tanár lett. A tanítást választotta, bár adódott volna más lehetőség is. A sport, a gyermekek iránt érzett határtalan szeretet vonzotta erre a pályára. Pályája során mindig az volt a cél, hogy sportolóból ne sztárokat, hanem becsületesen dolgozó, kötelességtudó, de a sikerre vágyó, dolgozó fiatalokat neveljen fel, akik a többi embert is szeretik, tisztelik. Negyven évet töltött el a pedagógus pályán. Több évtizedet töltött az abonyi labdarúgás szolgálatában. Családi élete kiegyensúlyozott, boldogan él feleségével, lányával és unokájával. Pedagógiai munkája elismerésül 1985-ben miniszteri kitüntetéssel kapott. 1993-ban, nyugállományba vonulásakor személyesen Gallov Rezső államtitkártól vette át a Magyar Sportért elnevezésű állami kitüntetést.

Jelenleg negyedik éve városi képviselő, és az oktatási és ügyrendi bizottság tagja. Mint nyugdíjas, több éve ír az Abonyi Naplóba, de a sport is megmaradt.

Az Abonyi Napló és Abony város lakói nevében kívánunk mindannyiójunknak boldog, békés életet!

Két orvostanár előadása Abonyban

Városunk jubileumi rendezvényeinek keretében június 5-én Abonyban magas színvonalú orvosi előadásokra került sor a Városháza zsúfolásig megtelt dísztermében. A két prominens előadó Dr Mészáros István Ph.D., a sümegi kórház nyugalmazott igazgató főorvosa és Dr Szécsi János Ph.D., egyetemi docens, a Szent Györgyi Albert Orvostudományi Egyetem Szívsebészeti Önálló Osztályának vezetője.

Mindkettőjüknek szoros kapcsolata van városunkkal. Mészáros doktor itt született, Szécsi doktor sokak által ismert és tisztelt édesanyja, Erdei Anna ny. főasszisztens 12 éve itt él közöttünk.

Dr Mészáros István 1929-ben Abonyban született. Orvosi tanulmányait a Budapesti Orvostudományi Egyetemen fejezte be 1953-ban. A Veszprém Megyei Kórház volt első munkahelye, de közben két éven át falusi körorvosként dolgozott a sümegi járásban. 1959-től jelenleg is - 1997 óta mint nyugdíjas - a sümegi kórházban dolgozik. 35 éven át volt osztályvezető belgyógyász főorvos, eközben negyedszázadon át kórházigazgató-főorvos, és ezen időn belül 17 éven át a tapolcai és sümegi egyesített kórházak vezetője. A belgyógyászat, a röntgenológia és a társadalom orvostudomány szakorvosa. Kiterjedt tudományos munkássága van, amelyet ma is intenzíven folytat. Külföldi tanulmányútajai: Karl Marx Universitát Belgyógyászati Klinikája Lipcse, Németország, 1967. két hónap. Temple Egyetem Lankenau Oktató Kórháza, Philadelphia USA, 1972 és 1974, két-két hónap.

Dr Szécsi János 1955-ben született Nagyszénáson. A Szegedi Orvostudományi Egyetemen folytatta tanulmányait és 1980-ban nyert diplomát. Munkáját a békéscsabai kórházban kezdte, majd a szegedi egyetem sebészeti klinikáján folytatta. 1990-1994 között a Leuveni Katolikus Egyetem Szívsebészeti Intézete rezidense volt. Az aneszteziológia és intenzív terápia, a sebészet és a szívsebészet szakorvosa.

Az előadások témája eddig a szakmai körökben sem kellően ismert - helyes kezelés hiányában -, közel 100 %-os halálozási arányú betegség, az aortadisszekció volt. A betegség lényege a szívből kilépő főverőér, az aorta falában kialakult vérömleny, amely a szív pumpatevékenysége révén tovaterjed és az aorta falát egész hosszában széthasítani képes. Ezáltal bármely szerv, az agy, a szív, a vese, a hasi szervek és a végtagok vérellátása csökkenhet, vagy akár megszűnhet, ami a beteg gyors halálát okozza. A betegség kiletástan helyzetében a korszerű sebészeti kezelés hozott drámai fordulatot, amelynek nagy úttörője az az amerikai szívsebész, De Bakey professzor volt, akit Jelcin orosz elnök szívmitéte kapcsán történt tévéadásokban, konzultánsként, amagyar nézők is többször láthattak. A sebészeti kezelés áldásában azonban csak akkor részesülhet a beteg, ha e ritka betegség gyanúja a beteggel először találkozó orvosban azonnal felmerül, a területi kórházban megfelelő kezelésben részesül, és onnan haladéktalanul szívsebészeti központha kerül. "Megilletődötten állok dobogóra ebben a gyönyörű teremben, azon falak között, ahol dedapám egy évszázada, nagyapám pedig hat évtizede, mint bfró dolgozott", kezdte előadását Mészáros István. Majd az aortadisszekció kórtanáról, klinikumáról, felismeréséről, kezeléséről, előfordulásáról és lesújtó halálozásáról beszélt. Rámutatott arra, hogy e betegség sokkal gyakoribb, mint gondoltuk, hazánkban évente mintegy 300 új esettel számolhatunk. Gyógyítása

megfelelő gyógyszerek adása mellett csakis a műtéti kezeléssel eredményes.

Dr Szécsi János a betegség sebészeti kezeléséről adott diafilmekkel illusztrált áttekintést. Bemutatta a különböző műtéti eljárásokat. Az általa vezetett szívsebészeti centrumban - amely Délkelet-Magyarország 1,8 millió lakosát látja el - az utóbbi években közel 30 aortadisszekciós beteget operáltak, ami - hazai viszonylatban - igen tekintélyes beteganyagot jelent. Részletesen ismertette műtéti eredményeit, amelyek jól tükrözik a magyar aortadisszekciós sebészet imponáns fejlődését.

Az aortadisszekció eredményes kezelésének három pillére van: az alapellátás, a kórház és a szívsebészet. "A sikeres kezelés, a beteg gyógyulása legalább annyira a jó felkészültségű és idejében intézkedő orvos, belgyógyászati ügyeletes, mint az operáló sebész kezében van" (Nemes és Papp, 1985). Ezek alapján elmondhatjuk, hogy előadónk - elsősorban házi orvosainkhoz szóló - színvonalas előadása messzemenőig helyénvaló volt, nem elvont, hanem igen fontos gyakorlati kérdést tárgyalt. A két előadás egymást kiegészítve kitűnő egységet képezett, amely e fatális betegség jobb megismertetésével végül is a jobb betegellátást szolgálja.

Az előadásokat végighallgató orvosainkban, gyógyszerészeinkben és egészségügyi dolgozóinkban megfogalmazódott az a kívánság, hogy ezen jubileumi előadások jelentsék kezdetét egy megszervezendő és folyamatosan működő előadások rendszerének.

Az előadóktól kapott szakmai és személyi információkért köszönetemet fejezem ki!

Mészáros László
városi képviselő - az előadás szervezője

Áfész Csehországban = Jednota

A ma használatos sok külföldi kifejezés között nem ismerős számunkra ez az elnevezés, mint ahogyan "hazai" név, a mai "ÁFÉSZ" megjelölésnek is.

A fontos és jó számunkra azonban az, hogy megnézhetjük, sőt megteudhatunk, miként működik egy fogyasztási szövetkezet Cseh-Morvaországban.

Az ÁFÉSZ dolgozó, tisztviselői számára - immár több év óta tartó hagyományként - megszerveztünk egy külföldi szakmai kirándulást, hogy betekintést nyerhessünk a cseh szövetkezeti kereskedésbe.

Országos érdekképviselői szervünk, az ÁPEOSZ teremtett kapcsolatot a Karlovy Vary-ban és környékén működő szövetkezetekkel, a Jednotával, amelynek vezetői vártak bennünket, - mind a 40. látogatót.

Az ismeretség ugyan vadonatúj volt, azonban percek alatt kiderült a beszélgetésből, hogy a szövetkezés lényege, céljai és problémái szinte azonosak országhatártól függetlenül.

Jó benyomást keltett bennünk az ismerős színekkel és emblemmel jelölt COOP szupermarket TÓUZIN városban.

Az ebéd mellett folyó kölcsönös szakmai kérdészönből kiderült, hogy a magyar szövetkezetek némileg előbb tartanak a közös beszerzésben, üzletlánc alkotásban.

Számba vettük a kereskedelem általános helyzetét is, mely szerint - bár ismerős, de kevesebb a külföldi konkurensok listája Csehországban, mivel ott "csak" a METRO, TESCO, Plus és Penay Market kezdett eddig működni.

A esodálatos fürdőváros, Karlovy Vary az üdülni vágyóknak hódol kiált és elegáns üzleteivel, a kereskedelmi negyedben működő szupermarketjeivel, és Prágát is a turisták és a lakosság arányos ellátása jellemző üzleti szempontból.

A túlméretezett bevásárló központok itt még nem jelentek meg. A népszerű turisztikai látványosságok közelében a szlovák fővárosban, Pozsonyban is kedves, hangulatos szaktüzeteket láttunk.

A fejlődés útja előtt áll természetesen mindkét északi szomszédunk, úgy remélik, hogy ez egy kiegyensúlyozott, a hazai kereskedő réteg érdekeit szem előtt tartó szabályozással fog lebonyolódni.

A látogatás élménye természetesen magában foglalja az ámulatot a filmfesztivál lázában élő Karlovy Vary nyüzsgésén, a századforduló építésének műremekoin, Kóstolót kaptunk a "boldog békeidők" szemtelket gyönyörködötető hangulatából, a cseh emberek vendégfogadó kedvességéből és izletes ételeiből, mi több, a valóságos Pilseni sörből.

Külön élményt jelentett, hogy a háromnapos tanulmányút teljes szervezését az ellátástól a szakmai programon át az idegenvezetésig, tolmácsolásig bezárólag magunk intéztük.

Reméljük, munkánk eredménye és a szövetkezetek nemzetközi megléte lehetővé teszi e hagyományunk folytatását a jövőben is

Cegléd, 1998. július

Paulinuszné Mikus Katalin Dél-Pest Megyei ÁFÉSZ Cegléd

Bakanóták a nagyháborúból

1914 június 28-án Bosznia-Hercegovina fővárosában meggyilkolták a trónörökös és feleségét. "Ferenc József Ő császári és apostoli királyi felsége, a közös hadseregnek, haditengerészetnek, mindkét honvédségnek és a bosnyák-hercegovinai csapatoknak általános mozgósítását legkegyesebben elrendelni méltóztatott".

Nálunk is megperdültek a dobok:
"Közhírré tétetik..."

Négy hosszú esztendő gigászi küzdelmeire emlékezünk nemsokára; most az Abonyi Naplóban úgy, hogy a már igencsak elfeledett katonanótástrófák néhányát elevenítjük föl régi katonafiak /apáink, nagyapáink/ szájáról.

Szóval, tizennégyben kiütközött a háború. A nagyháború! Így mondták a Szerbiát, Galíciát, Volhíniát, az Isonzót, Doberdót megjárt katonák.

A szerencsésebbek, akik hazajöttek tizennyolcban, vagy utána a fogásból...

Hej, pedig milyen nótaszóval indultak.

Hát hogyisne, hiszen Vilmos császár megmondta, hogy "mire a falevelek lehullanak, itthon lesztek!"

Mindenki a gyors győzelemben reménykedett.

A szemben álló felek: a Központi hatalmak /Németország, Ausztria-Magyarország/ és az Antant hatalmak /Francia, Oroszország, Anglia, Szerbia, Belgium, Montenegró/ előbbi három és félmillió, utóbbi hat milliónál is nagyobb - 1914 augusztus elején az arcvonalakra kikerülő - hadseregével pedig nem kecsesgöndörrel valami gyors lefolyású háborúval...

A hadüzenet után, napok alatt milliók álltak beöltözve a kaszárnyákban, a gyülekezési helyeken. Indulhattak a katonavonatok...

"Befütyül a vonat, sej, haj, be az állomásra.

De sok édesanya sírva-ríva néz utána.

Ne sírj édesanyám, visszajövök nemsokára,

Hogyha meg nem halok messze idegen országba."

Itt-ott rezesbanda, meg cigánybanda búcsúztatta az indulókat, mint ahogy a régi bakanóta mondja:

"Szépen szól a honvéd rezesbanda

Honvéd bakák masíroznak rája,

Masíroznak idegen országba

Talján ország széles határába.

Jaj Istenem, hogy kell majd megszokni

Hogy kell nekem Talján lányt szeretni?"

Ha ölelem, karjaim elhalnak,

Ha csókolom, könnyeim hullanak!

Meg hogy:

"Visz a vonat, visz a vonat messzire, messzire /de/ messzire,

Azon visznek el engemet

messzire, messzire /de/ messzire

Ne sírjatok nagyabonyi lányok

Visszajövök még hozzátok

valaha valaha vagy soha."

Azután elhangzik a parancs! Trombitaszó! Indulás! Távolodnak az otthontól; idegen tájak, idegen emberek, idegen állomások tűnnek föl, nevük is ismeretlen.

Halkul a nótaszó, de azért egy-egy vagonból újra fölhangzik a rúkolások ismert nótája:

"Októbernek elsejével el köll masfrozni

Akkor fogsz te kisangyalom keservesen sírni,

Semmi babám semmi, így köll annak lenni,

Mindenféle bakaszerelemnek vége szokott lenni!"

Azután azt is hogy:

"Zsindelyezik a kaszárnya tetejét,

Mind elvitték a legények elejét

Maradt itthon kettő-három nyomorult,

Rátok lányok még az ég is beborult..."

Azután rázendítenek egy másik vagonból is:

"Recece, recece, nincs a lánynak kötője.

Recece, recece, elvesztette az este

Elvesztette csuhaj az este

Recece, mikor babáját leste..."

Nemsokára kivagoníroztak, a "svaromléniába" vezényelt alakulatok tülesek a tűzkeresztségen... s kocsiaravánok szállítják az elesetteket, sebesülteket...

"Erdő mellett nyírfra kereszt

Örzi a síromat,

Barnahajú kislány arra

könnyet sose hullat.

Talján golyó fúrja át a

Bánatos szívemet,

Írd meg pajtás a babámnak,

ne várjon engemet..."

Azután, ahogy a hadihelyzet parancsolja: szerb frontról az orosz frontra...

"Láod-e amottan a nagy felleget,

Szélitibe átfogja a kékellő eget,

Húzd meg az állszíjad - ránk

hozza viharát

Senki se kérneli a magyar katonát!"

Ez a világháború alatt feltámadt; régi magyar katonáéneke - panasz az embertelenség miatt...

Pedig nem is olyan régen így szólt a dal:

"Az egekből záporosó patakzik,

Ferenc Jóska az oroszra haragszik.

Csillagtalán az éjszaka

Masíroz a magyar baka

Nem riad meg semmitől."

Égő falvak jelzik a visszavonuló hadsereg útját.

Évszakok változtatják egymást.

Csak a fegyverek, a harc zaja, a kín, a keserv állandó:

"Apró fegyverek ropognak

Még az ágyúk is megszólalnak.

Fejünk fölött, fejünk fölött

Kard megfordul

A csatába piros vérem

Földre csordul.

Ácsok csinálnak koporsót,

Egész egy ezrednek valót

Tetejébe vérbetűkkel

Írják ezet

Itt nyugszik a hatvannyolcas

Gyalogezred..."

Menekülők áradata borítja el az országutakat, sokat kell szenvedni a polgári lakosságnak, katonáknak egyaránt.

Szenvedés, hazaszálló álmok a lövészárkokból s ha "otthon jár" elmereng magába:

"Nem hitted el bama kislány

Soha, de soha,

Hogy a csatába is elmegy a Szegény katona.

Majd ha egyszer a szívemen

Golyó megyen át,

Sírva-ríva emlegeted

Szegény katonát."

Elkeseredett harcok Szerbiában, a Kárpátokban, a Duklai-, Uzsoki-hágókon... A harcok olykor elcsendesednek, a nyugalmasabb napokon halottaikat temetik... Az itthon maradtak pedig megkapják a hadsereg főparancsnokság értesítését: "hósi halált halt", "eltűnt"...

"Nincs egy tenyérnyi hely sem pusztá síromon,

Elesett katonák teste lesz a vánkosom,

Ahová le fognak tenni,

Síromra nem borul senki

Senki, aki él.

Tavasz sem fakaszt rám zöldet

Elhordja rólam a földet,

Messzire a szél..."

Hátul, a front mögött a "spítálok" sebesültjei is ismerik az egykorú éneket, az üzenetet haza:

"Írjad, írjad az anyámnak Karácsonyra haza utazom..."

Írjad, írjad a rózsámnak

Rozmaring nő majd a síromon..."

Az erőviszonyok megkövetelik, hogy a veszteségeket kíméletlenül pótolják.

Az Osztrák-Magyar-Monarchia a '15-ben hadat üzenő olasz támadások elhárítására túlnyomó részt tartalékos és póttartalékos alakulatokat vetett be, részben az orosz harctéren felőrödött csapatok maradványaiból szervezve.

Így szól a dal is:

"Vihar a levelet, ide-oda hordja Szegény katonának szomorú a sorsa,

Ma még piros élet, holnap fehér álom,

Ne sajnáld a csókot tőlem, rubintos virágom.

/A második rész - a befejező - a következő számban jelenik meg!

Gy. P.

A XII. Abonyi Kulturális- és Sportnapokról...

A XII. Abonyi Kulturális- és Sportnapok hagyományosan sokszínű és érdekes programokat kínál azoknak, akiket érdekel a városban folyó kulturális élet. Ezek közül most kettőről szeretnénk egy kicsit bővebben írni.

Vannak a rendezvénysorozatnak olyan részei, melyek már hagyományosnak tekinthetők, mégis tudnak mindig újat és újat nyújtani a téma iránt érdeklődőknek. Ilyen eseménye a kulturális napoknak a kézimunka kiállítás.

Május 29-én, pénteken reggel a Petőfi Művelődési Ház "hímzőasszonyai" igyekeztek a Városi Könyvtárba, ahol már a művelődési ház dolgozói a paravánok felállításán szorgoskodtak. 10 óra körül már rengeteg szebbnél-szebb kézimunka számára kellett Kővágó Sándornak, Zsófia néninek helyet keresni. A megnyitót délután 16 órakor volt, melyre sok érdeklődő volt kíváncsi. Akik idelátogattak csak a

legnagyobb elismerés hangján nyilatkoztak a látottakról. Ami viszont elgondolkodtató, hogy sajnos nincs utánpótlása ezeknek a szorgoskező asszonyoknak.

A másik esemény a Városi Mesemondó verseny, melyre alsótagozatosak jelentkezését vártuk. Mind a pedagógusok, mind a gyermekek részéről kedvező fogadtatásra talált az ötlet, amit az is bizonyít, hogy húsznál is több nevezés érkezett. Megható volt látni, hogy a kis versenyzők milyen komolysággal és izgalommal mondják az általuk választott mesét. Volt, akinek dőcbögtől egy kicsit a dolog, de voltak igazán kiemelkedő produkciók is.

Az ötlet felvetői reménykednek abban, hogy hagyományossá tudják tenni ezt a rendezvényt. Azt tervezik, hogy a pedagógusokkal való időpont egyeztetés után a következő években szintén megrendezik ezt a versenyt. Ha ez sikerülne, akkor a felsőtagozatosak részére szervezett szavaióverseny mellett egy újabb nivós kulturális eseménnyel gazdagodna a város.

Az Abonyi Róm. Kat. Egyházközség közleménye:

I. Augusztus 20-án lesz templomunk búcsúja.

10 órakor kezdődik az ünnepi szentmise. A szentmisét az abonyi születési Mezei István mezőszilasi plébános tartja. Neki egyben ez az ezüstmiséje. Ezüstmisés áldásban fogja részesíteni a jelenlévőket. Ezért minden abonyi hívőt szeretettel meghív ezüstmiséjére. A szentmise után ilyenkor szokásos körmenetet nem is

templom körül tartjuk, hanem a városháza előtt áthaladva a Busz-pályaudvaron folytatjuk, majd az ABC felől térünk vissza a templomba.

II. A templom renoválása halaszthatatlan volt.

A szentély fölötti rész gerendázatának jelentős része elkorhadt. Ezzel kapcsolatban kérem, hogy azok, akik nem szakítottak végleg az Egyházzal, és eddig nem segítettek, most anyagiakkal járuljanak hozzá a felújításhoz. Hálásan köszönöm az eddigi adományokat, és már előre azoknak is, akik ezután fognak támogatni.

Nagy András

A múzeum és Múzeum Baráti Kör történelmi játéka augusztusi kérdései:

16. Mit tudsz Táborhegyről, a Táborhegydűlőről?

17. Hány Aradon kivégzett tábornokról neveztek el utcát városunkban? Sorold fel a neveiket!

18. Ki volt a 14. aradi vértanú?

Emlékezés

A Múzeum és Baráti Köre Diószegi László halálának 10. és Sándor halálának 5. évfordulójára emlékezve helyezte el koszorúit sírjukon a református temetőben.

Horváth Mihály történetíró, püspök, kultúrpolitikus, miniszter halála 120. évfordulójára emlékezünk aug. 20-án a körmenet után, abonyi káplánsga helyén, a plébánia falán elhelyezett emléktáblánál.

Beszédet mond: Haródi Terézia, a Zsámbéki Katolikus Tanítóképző Főiskola harmadéves hallgatója.

Szent Anna napján - vasárnap - a 1/2 8-as szentmisén emlékeztek az öregdiákok egykori tanárújjukra, Brósztel Annára, s mindazokra a tanítókra, tanárkére - akiknek oly sokat köszönhetnek az egykori diákok.

Köszönjük Nagy András atya kedves emlékező gondolatait.

Krónika

Ötven éve, 1948. augusztus 20-ára hozták létre Abonyban az Állami Mezőgazdasági Gépállomást, az AMG-t a Vigyázó kastély területén. Vezetője Horváth József, mezőgazdász Svejkhart Gyula, főgépesze Lévai István, a Földművelődési Minisztérium részéről a szervezője Terlanday Mátyás volt.

Tíz erőgéppel kezdte el augusztus végén a munkát Tarkó Sándor, Kis István, Vitek Pál, Lajkó István, Hajnal Gyula és fia, Gyula, Nagy Sándor, Vidra Mihály, S. Tóth István, Sasi István, Tari Tivadar, id. Fabula András és fia, András, Cs. Molnár Pál és Tóth Sándor, Szűcs János, Makai István, Tarkó István. Az előjáróságot a terület, az épületek helyszínelésénél Mikó József főjegyző és Nagy Béla községi bíró képviselte. /Gy./

Válaszok

a Múzeum és Múzeum Baráti Kör által meghirdetett történelmi játék júliusi kérdéseire:

13. Somogyi Árpád, szobrászművész

14. Blaskó Sándor, szobrászművész

15. Kossuth Lujza férje, Kossuth Lajos sógora, Pest megye táblabírája, abonyi postamester

Mesemondó verseny egyik győztese: Huszár Albert, a Somogyi Imre Általános Iskola tanulója

Emlékiállítást szeretnénk készíteni az I. világháború hősi halott katonáinak tiszteletére.

Ezért tisztelettel kérjük mindazokat az abonyi családokat, akik szeretteiket veszítették el az 1914 - 1918-as háborús évek vérzivatarában különböző frontokon, hogy adják kölcsön elődeik korabeli katona-fényképét, hogy az 1998. október végén - november elején megrendezendő kiállításon azokat felhasználhassuk.

Bármilyen nagyságú, keretezett vagy keret nélküli fényképet elfogadunk, s kérjük kölcsön egy hónapi időtartamú kiállításunkra. A fényképeket a múzeumba kérjük átadni szeptember 30-ig, ha szükséges, házhoz megyünk érte. /A múzeum hétfő kivételével minden nap nyitva van 9-16 óráig/.

A kiállítás időpontjáról e lap hasábjain tájékoztatjuk a tisztelt Olvasókat.

Tudjuk, hogy kockázatos e vállalkozásunk, hiszen 80 esztendő hosszú /négy generációnyi/ idő ilyen "apróságok" megőrzésére. De hátha sok ilyen képet megőrzött a kegyelet, az emlékezés, generációk tisztelete.

Ebben reménykedünk, mi szervezők, rendezők

Múzeum és Baráti Köre

A Kinizsi Nap kiállításán Blaskó Sándorról vall Kő Pál

Szobrász(ok) szavakban Fába faragott fájdalom

Kint napfény és madárdal, bent az "Eger-menti" Vámos László fuvolajátéka - székelő népzene- ébresztette-köszöntötte mindazon kollégákat, jóismerősöket, barátokat, családtagokat és a "mestert", akik az abonyi Blaskó Sándor kiállítás megnyitóján kívántak találkozni egymással a Városháza dísztermében egy közelmúlt reggelén.

A "sok jó ember" - egri, budai, pesti, szolnoki, mátrafüredi és abonyi - "karéjában" minden szem és fül Szűcs Sándor gimnázium-igazgatóra figyelt, aki "kitalálója" volt e jeles - KINIZSI NAP-nak, amikor az abonyi Kinizsi Pál Gimnázium megalapításának 40. évfordulóját ünnepelték az érintettek különböző kulturális- és sportrendezvényekkel. Nem csoda hát, hogy a kolléga, barát tárlata volt a "fényes"-nyitány. Blaskó Sándor művésztanár is a "jó öreg Kinizsi-ben" "ért", s jelenleg is itt tanít óraadóként művészettörténet-rajz szakon. /"Kinizsis"-nek lenni talán nem kiváltság, érdem, de egyfajta érték, amit megtapasztalhattunk mi egykori és jelenlegi diákok, akik kiváló tanáraink bölcs közvetítésével magunkba szívhattuk szellemiségét az alma maternek ./

S íme, az ablakon beszűrődő fény fókuszában állt a sokunk által jól ismert művésztanár. Kő Pál szobrászművész, Blaskó Sándor egyetemi tanára, "első számú mecénása".

A "mester" köszöntötte a művészpártoló embereket és a kedves, kicsiny gyermekeket, majd így folytatta:

"Nagy munkabírást és szelíd ember Blaskó Sándor Ezt bátran állíthatom, mert a növendékem volt.

Sok fényes kudarcot éltem meg vele. Soha nem mondtam ellent, de azért a saját feje után ment mindig. Nekem tetszett ez a szelíd macacsság, hiszen már akkor is önmagam építette. Kikérdeztem munkáiról és amikor elmondtam a véleményemet, biztos lehettem benne, hogy Sanyi átszűri egy sűrű anyagon, gyorsan vagy aprószemű szítán - onmagán -, azután lesz belőle valami, ami jó, vagy rossz, de nem recept szerint készült, hanem olyan "blaskósanyis" valami.

Sokat birkóztam csontsovány, nagyfejű gyerekek mintázásával, akik alig tudnak úlni. Kegyetlenül éhesek, az édesanyjuk nemkülönb. Rajzban is, de agyagban, fában, gipszben, kőben jelentek meg ezek a vádító tekintetű lények. Azóta is a kazánház lejárójában ülnek, vagy hátul a műhelyek előtti kötengerből néznek ki reánk.

Nyugtalan, zaklatott minden és mindenki. Az alkotó és a munkák mind-mind csak faggatják az embert pusztán jelenlétükkel. Ezek a munkák a bizonyítéka, hogy Sándor szociálisan érzékeny és érző művész. Gyorsan dolgozott minden anyagban, de ha ráunt egy-egy portréra vagy figurára, ott felejtette őket örökre.

Tisztelőndó és megnyugtató Sándornak az állhatatossága, keménysége, hűsége.

Szeretném az utóbbi felsorolni részletekben

- hűsége a városához, Abonyhoz

- hűsége a családjához, tanyájához

- és hűsége a Hazájához

Megtalálja a lelki békéjét itt ezek között az emberek között, akik a földjei

Példás életével bizonyítja, hogy minden értelmes ember életnek az alappillére a szeretetben élő Család,

Gyomgyörű tanyát épített a két kezével. Elhúzódtott a

városból, mert tudja azt, hogy az alkotó ember lételeme a nyugalom és a csend.

Igazán itt teljesedik ki alkotói fantáziája, remek szobrok születnek keze alatt. Rengeteget farag, szobrait kifesti, így gazdagítja a látványt; így ragyogtatja fel a mondanót.

Az elmondhatatlan csodákat éri tetten és mutatja fel munkáiban, ahogy egy ósvallás mai papja.

Igen! - a népművészet, a magyar történelem, a mondavilág és a balladák világa az ihletője ennek a szobrászatnak.

A Blaskó Sándorok művészete nekünk szól, magyaroknak, és érettünk születik meg.

Nem valakik ellen protestál, hanem értünk emeli fel csendes szavát műveiben.

És van még valami, amit fontos megemlíteni itt. Ezeket a szép és színes szobrokat átjárja egy férfias líra. Ezért szeretném azt, ha Abony városa továbbra is feltűnő figyelmébe, hogy él itt egy fiatal szobrász, akire bizony érdemes odafigyelni.

Szeretni kell és adni neki munkát, hogy dolgozhasson és kiteljesedhessen."

Kell ennél szebb kiállítás-köszöntő, tanítványt, művészt, embert értékelő vallomás? Abony város művészpártoló vezetőinek, lakóinak szánt üzenet...

Aligha.

Kő Pál szobrászművész nemcsak az anyag, hanem a szavak, bölcs és tömör gyöngy gondolatok egybegyűjője, kiváló szerkesztője.

Blaskó Sándort mintegy másfél évtizede ismeri. Valószínűleg jól. Atyai szeretettel veregeti vállon, öleli magához. Ha jól belegendolok, valahol a sorsuk, az "elvetettségük", egy-két élethelyzetük is hasonló. / A "történelem" csaknem mindig megismétlődik, csak másként. / A "nagyságuk" is hasonló... Sanyi külsőleg olyan, mint egy kemény fából faragott szikár-"darabos" alak, ám belső vonásai éppúgy líraiak, mint mesteréé: Lujosé /-Kő Pál/. A mester jó atyához illően tudja, hogy Sanyi igényli, szereti, ha vállonveregetik, megsimogatják "süni"-lényét, biztatják, ha elismerik, ha "csaknem tökéleteset" teremtett, vagy másnak is kedvérevalót. Sokszor elég egy fejbiccentés, egy útravaló, egy szeretetbe csomagolt vélemény, egy jó szó a lelki tarisznyába. /Ezt mindannyian óhajtuk./ A "szótesben" meg mindig ott lapul a finom füstölt szalonka kenyérrrel, no meg a vöröshagyma; jobb időkben egri vagy abasári borral...

Sanyi becsvágyó. Az utóbbi években alaposan kiéhezett a jó szóra. Barátaintól Kő Pál hátorlítására mindig számíthat, mint gondoskodó atyáéra. Kő Pál figyelemmel kíséri mint tanítványai útját, kiteljesedését. A kapcsolatuk élő. Segíti őket "munkával" is. Együtt is kiállított szeretett, tehetséges tanítványaival néhány éve Abonyban, a református parókián.

Az új kormány véleménye egybecseng Kő Páléval, miszerint tehetséges embereknek feladatot kell adni, hogy kiteljesedhessenek.

Kő Pál hite, kitartása, stílusa, munkabírása megismétlődik Blaskó Sándorál. Jó példával nevelte, alakította, formálta tanítványait, így hát nem esoda a "találkozása" Sanyiéval sem.

A keményen és gyorsan dolgozó-alkotó Blaskó Sándor korábbi szobrai robusztusak, az ember belső és külső harcát a "robbanásig" élező-feszítő fitor-figurák. Görbétükrök! Netán ilyen a megtapasztalt valóság?

Közel 3 éve - talán nem véletlen az összecsengés -Katinika lánya világrajóttének időszaka óta - Blaskó

Sándor alkotásai szelídek, nyugodtak, kiegyensúlyozottak, mesészerűek, líraiak. A látványt szerint Sanyi lecsendesedtet. Az alkotások tükrében úgy tűnik, mintha megtalálta volna belső békéjét ebben a "nem egészen" szelíd világban. Lehet, hogy csendes, letisztult alkotásaiba menekül a művész. A mesészerűben, a letisztultban, a fehér gyöngyökben mutatja meg nekünk, milyennek is kellene lennünk.

Ragyog a kék szeme és nótázik. Berecz András módjára népdalokkal lengi körül "Fehér Annát", a "Napsugárt" és társait, és szüntelenül tarag, a vész és a fa csak úgy táncolva engedelmeskedik neki a fűzfa fátlyában, ahol a rigó neki is füttyöl, mignem a kismadár messze száll.

Mostani szobrai - többnyire - álmódzó lényét, telkét tükrözik. Tiszta. "Fehérek". Gyöngyösek. "Igazgyöngyök". "Drágakövek". Talán az alkotó ember is valahol a mélyben csiszolatlan drágakő.

Blaskó Sándor lehántja magáról a zord világ erőszakát és minden bűnét, s az "igazgyöngyöt" emeli ki. Azt, amilyenek kellene, hogy legyünk, legalábbis olyannak, amilyenek teremtődünk. "Tisztának".

A szépen megrendezett, áttekinthető kiállítás alkotásai - főként a balladák méltó megjelenítői - szóltak a piciny gyermekektől egészen az érett koron át az agastyánokig.

S azt sugallták, "milyen szép a világ" Vagy mégsem?

A nyugtalan, makacs, minduntalan bizonyítani akaró alkotóember olyan gyorsan és úgy dolgozik, mintha attól tartana, valamit lekésik, le akarna késni... Reméljük, nem így lesz. Semmit sem késik le, s valószínűleg a "gyertyát" csak egyik végén égeti. S nem harcol sem az idővel, sem önmagával, sem a világgal. Békét köt és békés lesz, hisz Ő is erre végyik titkon. Hisz a kívülről kemény, tán tuskés külső, belülről érző, vaj szívet takar. Nem lázadó, hanem a maga és mások igazát kíméletlenül kutató, puritánul feltáró. Fába "zárja a fájdalmát", felejtve a nemes fa göcsörtjét, szép rajzolatú ereszét, többnyire fehérre festi, gazdagon díszíti, gyöngyözi, úgy, ahogy az Ősök, a nép tette. Vissza a gyökerekhez. A népművészetből merítve tanít és alkot. A Népfőiskola szellemét is magán hordozzák művei.

Blaskó Sanyi makacs, ám nehéz emberként is szeretnivaló. Szeretni kell, ennyi az egész. Ha mindkét pólus közelít egymás felé, mindannyian csiszolódunk, közelítve a tökéletes felé, bizonyára megtérl mindez a mi városunk szobrászának, művészetének. Csak alázatos és szelídszívűnek kell lennünk mindannyióknak, úgy, ahogy feltétel nélküli szeretettel közelített tanítványához - Blaskó Sándorhoz - Kő Pál, a "mester", a Képzőművészeti Főiskola bölcs tanára.

Kő Pál megnyitói szavai a szeretetet szórták. Annnyira szépek voltak e szavak, hogy... Annnyira szép, hogy nem is igaz, mondja a mondás. Valahogy az átlagember számára szokatlan és furcsa az efféle megnyilvánulás. "Ne csak az igazat mondd, hanem a valódit"

A József Attila-i idézet remélhetőleg ebben az esetben is helytálló.

Mi emberek esendők vagyunk. de legyünk tökéletességre törekvők, egymást is szeretők!

Bálint Zsuzsa

"Ha nem volnék, te sem volnál,
én sem volnék, ha nem volnál,

Vagyunk ketten két szép nyárfa,
S búvunk egymás árnyékába." (Kányádi Sándor)

Július hónapban az alábbi párok kötöttek házasságot:

- Kapás Iлона - Kállai László
 - Rimóczi Erika - Balázs István
 - Mucza Mónika - S Tóth Róbert
 - Lankus Hajnalka - Hegedűs Károly
 - Matusinka Barbara - Kröll Mihály
 - Nagy Zita - Kökényesi Sándor
 - Dirner Márta - Speckner Nándor
 - Magyar Ágnes - Zsemlye Gábor
- Szívből gratulálunk!

"Adj már csendességet,
Lelki békességet,
Mennybéli Úr!"
(Balassi Bálint)

Bolheim Dánielné 90 év,
Lukács u. 7., Hamar Lászlóné
73 év, Radák u. 18., Fehér Mihály 59 év,
Könyök u. 14., Varga László 50 év, Magyar B.
u., Méri János 92 év, Köztársaság u. 26., Csaba
Lászlóné 90 év, Budapest, Vécsey u. 9., Faragó
Jolán 87 év, Körösi u. 10., Antal Jánosné 90 év,
Hold u. 9., Csúti Béláné 65 év, Szolnok, Kossuth
tér 10., Török Sándor 70 év, Bodócs köz 21.,
Szabó Mártonné 66 év, Bartók B. u. 13., Szűcs
Kálmán 93 év, Szemere B. u. 8.

Augusztus 2-án töltötte be 100. életévét az abonyi születésű özv. Szecsei Mihályné.

Ebből az alkalomból köszöntötte Öt Gajdos István polgármesterúr és Györi Lászlóné, a szociális bizottság elnöke, akik a Magyar Köztársaságelnöke, Göncz Árpád által küldött üdvözlő levelet és a Bodor Renáta, vállalkozó által kötött gyönyörű csokrot adták át Ilonka néninek. Az Abonyi Napló nevében kívánunk a lap hasábjain jó egészséget, hiszen tudjuk, hogy lelkes olvasója az újságnak.

Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazon rokonoknak, barátoknak, szomszédoknak, ismerősöknek, a labdarúgó szakosztály vezetőinek, akik

Méri János

temetésén megjelentek, a kegyelet virágait elhelyezték és gyászunkban osztoztak.

A gyászoló család

Tisztelt abonyi kutyatartók, kutyabarátok!

A XII. Abonyi Kulturális- és Sportnapok keretében június elejére meghirdetett kutya-bemutató programunk technikai okok miatt sajnos akkor elmaradt.

Helyette 1998. szeptember 5-én (szombaton) 10 órától 12 óráig rendezzük meg első alkalommal az Abonyban nevelt kutyák bemutatóját a Strand melletti sportpályán.

Várjuk a fajtiszta kutyák nevelőinek, valamint a keverékkutyát tartók jelentkezését, akik kutyájuk szépségét, különleges képességét be szeretnék mutatni. A két kategóriában külön értékelik a kutyákat, ezen kívül még több egyéb díj is kiosztásra kerül - pl. fiatal felvezetők közötti verseny, legengedelmesebb kutya, stb. - Jelentkezni lehet a kutyaiedel boltookban és Dr. Tóth Sándor állatorvosnál.

Az érdeklődő közönséget a kutyák felvonultatása mellett változatos program is várja. Munkakutya bemutató, kutyakozmetika, a helyes kutyatartás módszereinek ismertetése, az egyes kutyafajták bemutatása, tombola, közönségsvacolat és még sok egyéb.

Várunk minden érdeklődőt egy kellemes délelőttre.

Szervező Bizottság

Rendőrségi hírek

Bűncselekmény alapos gyanúja miatt indult eljárás H.J. abonyi lakos ellen, aki 1998. június 2-án az édesanyja tulajdonát képező személygépkocsi kölcsönkérte, majd azt követően édesanyja tudta nélkül, az adásvételi szerződést meghamisítva értékesítette.

Bűncselekmény alapos gyanúja miatt indult eljárás Cs. L. és Zs.R. abonyi lakosok ellen, akik 1998. május 06-án az abonyi Újvilág Vadásztársaság Abony, Tószegi úton lévő vadászházából 5 db alumínium hüvelytartót, kb 40 db alumíniumból készült fácánitatót, valamint alumínium hullámlemez és kéteres alumíniumvezetéket loptak el, majd az elloptott tárgyakat a Rozsdás Bt. telephelyén értékesítették.

Bűncselekmény alapos gyanúja miatt indult eljárás fk. K.T., fk. R.T. és fk. R.P. abonyi lakosok ellen, akik 1998. április 20-án virradóra, majd ezt követően június 8-án virradóra 3 db nyilvános telefonkészülék kézibeszélőjét leszakították és ellopták.

Eljárás indult továbbá S.S. abonyi lakos ellen bűnpártolás alapos gyanúja miatt, aki jelen volt a

fenti bűncselekmény elkövetésénél, azonban a helyszíntre érkező rendőrség kérdésre valótlán adatot közölt, ezzel hozzájárult az elkövetők felelősségre vonás alóli időleges kibúvásához.

Bűncselekmény alapos gyanúja miatt indult eljárás SZ.T. tököli lakos ellen, aki 1998. július 14-én virradóra az Abony, Baross G. út 1. szám alatt lévő ROZSDÁS KFT. irodájából 1 db kávéfőzőt, 1 db FAX készüléket, valamint 6 tucat Tokaji Aszú egyedi címkézésű bort lopott el. Az elkövetőt a rendőrség a cselekmény elkövetése után rövidesen előállította.

Tájékoztatom továbbá a lakosságot, hogy a fentiekben túlmenően a város területén elkövetett egyéb bűncselekmények miatt is folyik eljárás ismeretlen tettesek ellen.

Amennyiben érdemleges információval rendelkeznek, úgy a 360-152-es telefonszámon hívják a Rendőrség ügyeletét, vagy a 06-20-230-707-es telefonszámon a közterületen szolgálatot teljesítő járőröket.

Abony, 1998. július 14

Godó Tibor r. hdgy, mb őrsparancsnok

CÉL- ÉS FELADATRENDSZER

"Bármily erővel, bármily áldozattal,
Hazát kell nektek is teremtenil...
Ti, kiknek szívében a honszeretet
Mint szentegyházi oltártéma ég,
Eredjétek és munkálkodjatok,
Legyen munkátok oly nagy, oly szerencsés,
Hogy bámultában, majd ha látni fogják,
Megálljon rajta a világ szeme,
A bennlakókat vallja boldognak
És istenitse, akik építették."

Petőfi Sándor

- Minden tanuló tudja, hogy sokat tehet az épített és a természetes környezetének megóvásáért, és kötelessége a lakóhely természeti és társadalmi értékeinek megőrzése;

- Minden tanuló ismerje Abony kulturális örökségének jellemző sajátosságait, nemzeti kultúránk részének nagy múltú értékeit, emlékeit;

- Őrizzék meg a talaj, a víz, a levegő tisztaságát, óvják természeti értékeinket;

- Tudják, hogy a felelőtlen magatartás a jövő nemzedéket is veszélyeztet;

- Sajátítsák el azokat az ismereteket, gyakorolják azokat az egyéni és közösségi tevékenységeket, amelyek a lakóhely, a szülőföld megismeréséhez, megbecsüléséhez, az ezekkel való azonosuláshoz vezetnek.

Problémafelvetés

Hazánkban egyre több a fiatalokú bűnöző, mindennaposá váltak a rongálások, az épületek, szobrok lefújása festékekkel. Nagyon sok gyereknek sérül az identitástudata, nincs kötődésük a lakóhelyükhöz, gyökértelenek. Sok műemlék jellegű épület felújítására nincs elegendő pénz, állaguk egyre romlik, és az épületek végső esetben lebontásra kerülnek, történetük lassan feledésbe merül.

A gyerekek naponta szembesülnek a felnőttek hányaveti, felelőtlen magatartásával, a környezetszennyezéssel, a személtelével, az ipari veszélyes hulladékok felelőtlen kezelésével, a túlzott kemizálás káros hatásaival, melyek során egyre pusztul környezetünk.

A helytörténet a magyar nép kultúrtörténetének szerves része, mely jelenleg hiányzik a műveltséganyagból. A helytörténet emberformáló ereje pótolhatatlan. A gyerekek a helyi közösség tagjai, egész életüket meghatározza érzelmi-értelmi kötődésük, viszonyulásuk a szülőföld épített- és természetes környezetéhez. A történelemtanításban még nem terjedtek el a korszerű és eredményes pedagógiai módszerek, a tanulók többnyire verbálisan sajátítják el a hatalmas tananyagot, melyből hiányzik az élő történelem, a helytörténet.

A történelemtanítás két hagyományos igénye - s egyben nehézsége - a korhűség és a kormegjelölés. Mindkettő megvalósítására a lehetőség leginkább a helytörténetben adott, mivel a helytörténet minden eseménye, tárgyi emléke, a helyi történelmi emlékhelyek, emléktáblák a tanulóknak a megragadható, konkrét élményanyaghoz, a lakóhely ismert személyeire, épületeire, tárgyaihoz kötődött.

Jellemző a helytörténet strukturális jellegére, hogy

folymatjellegű, a régmúltból vezet el napjainkig. A szülőföld fejlődését a történelem folyamatában közvetlenül érzékeli a tanuló, ahol a társadalomban végbemenő folyamatok legerzékeltetőbben együtt mozognak, a kapcsolati elemek a legközvetlenebbül érzékeltethetők.

A helytörténetnél vetődik fel leggyakrabban, a legpregnansabban a jelenhez, a tapasztalathoz vagy tapasztalathoz viszonyítás, az aktualizálás kérdése. A régebbi korosztály emlékei között még kísért a dogmatikus idők erőltetett aktualizálása, a politikai arrogancia, a formális megemlékezések, koszorúzások alkalmával.

ABONY helytörténeti és helyismereti tankönyv

Minden tanévet nagy szeretettel, lelkesen várnak iskolánk pedagógusai, ez a tanév mégis különösen emlékeztető lesz iskolánk és Abony számára. Ebben a tanévben a sok igényes sport- és kulturális program mellett iskolánk újabb arculata mutatkozik meg, egyike lettünk hazánk taneszköz készítő iskoláinak.

A Művelődési és Közoktatási Minisztérium irányítása alatt álló Közoktatási Modernizációs Közalapítvány pályázatán iskolánk eredményesen vett részt. Az alapítvány támogatásával iskolánk szakmai munkaközössége elkészítette Abony című helytörténeti és helyismereti tankönyvünket, mely lakóhelyünk földrajzi és természeti adottságaival, élővilágával, régészetével, helytörténetével, építészetével, kultúrtörténetével, tárgyi emlékeivel, néprajzával, híres embereinek

élettörténetével ismerteti meg a tanulókat.

Miért jelentős számukra ez a könyv? Miért lesz különlegesebb szerepe a többi szép tankönyv között? Erre nekik kell megtalálni a választ. Ez a könyv a szülőföldről szól, és szeretteikről, akik életük

árán is megvédték ezt a darab földet, bármilyen ellenség tört Abonyra. Azokról, akik megművelték és termékennyé tették az abonyi földeket, akiknek a keze nyomán ringó, aranylő búzamezőkké vált a határ.

Abony kultúrtörténete érdekes színtörténetet jelent a magyar kultúrtörténetben. Helytörténetünk része hazánk történelmének, s bár kiemelkedő eseményeknek nem volt színtere, mégis számos híres ember kapcsolódik Abony történetéhez. Pl. Magyar Balázs, Kinizsi Pál - Mátyás király híres hadvezérei az első birtokosok között szerepelnek az okiratok között. Az abonyi nép lelkesen vett részt a Dózsa György-féle parasztfelkelésben. A török uralom alatt majdnem elnéptelenedett. Ebből az időből több török eredetű régészeti lelet került elő az abonyi föld alól. Később Rákóczi, majd Kossuth oldalán harcoltak a szabadságért az abonyi fiatalok. Történelmi adatainkat napjainkig dolgozták fel lelkes történelemtanáraink. Abonyi művészettörténeti "séta" keretei között ismerhetik meg építészettünket és történelmi emlékhelyeinket, köztéri szobrainkat. A "sétát" gazdag képanyag illusztrálja. Irodalmi barangolás keretében megismerkedhetnek majd azoknak a költőknek a műveivel, akik ezen a tájon megfordultak. Kultúrtörténeti és néprajzi adatok gazdagítják a kötetet, melyből sok érdekességet is megtudhatunk: Honnan erednek a dülők különös nevei? Miképpen valóban kincset rejt a föld mélye? Milyen mondák mesélnek az egykori dülökről, kastélyokról? Valóban szellemek tanyáztak a

Vigyázó kastélyban? Igaz-e, hogy itt rejtette el Kossuth a koronát? Igaz-e, hogy itt született ifjabb Dumas, akinek a Kaméliás hölgy című regényéből Verdi operát írt? Valóban Abonyban született Bihari János, akiről elnevezték zeneiskolánkat? A világhírű Hány János népdalkincsében hány abonyi népdal szerepel? Milyen néprajzi emlékeink vannak? És még sorolhatnám helytörténeti és helyismereti tankönyvünk érdekességeit, melyekről nem egy órán, hanem különböző órák keretében tanulhatnak majd.

Az Abony című könyvet szeretettel ajánlom minden abonyi fiatal figyelmébe.

Itt köszönöm meg mindazoknak a tanulóknak a kutató munkáját, akik részt vettek a helytörténeti vetélkedő I-II. fordulójában, és szerzőtársaimnak: Bánné Hornyik Mária, Dinyenyés István régész-muzeológus, Egedi Pálné, Győre Csaba, Győre Istvánné, Győre Pál, Polyák János, Polyák László, Skultéti Sándor, Szép Ferencné, Zsemlye János, akik gyűjtőmunkájukkal és lelkesedésükkel hozzájárultak az Abony c. könyv anyagának mielőbbi feldolgozásához és kiadásához.

(Riznerné Gáspár Erika tankönyv szerkesztő)

A helytörténeti és helyismereti anyagunk beépült a helyi tantervünkbe. ABONY címmel elkészítettük szakmai munkaközösségünkkel helytörténeti és helyismereti tankönyvünket, melyet a követelményrendszerrel együtt röviden felvázolunk.

Abony kultúrtörténete érdekes színtörténetet jelent oktatásunkban. Természeti adottságai kedvezőek, a XX. század elején madártani kutatóintézet figyelte érdekes madárvilágát, és országos jelentőségű trófeákat lőttek a vadászok az 1970-es években.

Több híres ember birtoka volt Abony, Magyar Balázs és Kinizsi Pál, Mátyás király hadvezérei. Történelmi jelenetekben el lehet játszani, amint a Visegrádi palotában Mátyás király vitézségeért Abonyt adományozza Magyar Balásznak, aki fogadott fiának és vejének, Kinizsi Pálnak ajándékozza. Az abonyiak is részt vettek a Dózsa-féle parasztfelkelésben. A szájhagyomány szerint Mikéllán /Abony egyik ősi településrésze, ma már egy dülönék a neve./ élt egy Mike nevű pap, aki Abonyból "toborozta" Dózsa számára a parasztokat. Ezután Werbőczy István birtoka lett rövidesen, majd Balassi János, Balassi Bálint édesapja kapta birtokul a török idők előtt közvetlenül. A török uralom alatt Abony majdnem elpusztult, sok érdekes lelet maradt a török időkben.

Rákóczi oltalomlevelet adott kurucok fosztogatásai ellen Abonyra. Többen részt vettek a Rákóczi-féle szabadságharcban is. Kossuth Lajos hívó szavára az abonyi nép felgyűlt, mint a villám, és egyetlen nap alatt több száz fiatal csatlakozott a szabadságharcba. Kossuth Lajos édesanyja és testvérei Abonyban éltek. Mindezek megjeleníthetők szituációs jelenetekben, fogalmazást lehet írni, le lehet rajzolni, szobrocákat lehet készíteni, stb.

Abony építészetét "művészettörténeti séta" keretében dolgozza fel a könyvben rajz szakos kollégánom. Itt alkalom nyílik az "Abonyi futárok" játékra: üzenetet kell vinni meghatározott útvonalon. Képzletben, térképen és valóságban is eljátszható.

A tananyag kipróbálásakor a gyerekekkel fotókiállítás és makett-kiállítás rendeztünk /épületek, szobrok, emlékművek, sírok/.

Abony klasszicista épületeit szívesen fényképezték

a diákok. Egykor nagybirtokosok laktak az épületekben, ma közintézmények.

Az abonyi zsinagóga felkerült az Internetre, mint jelentős épület. Rekonstrukciójára kezdeményezték az összeg összegyűjtését a gyerekek javaslata alapján. A katolikus templom az egyik legszebb templom Pest megyében. A református templom festett kazettái is egyedülállóak: Antos János 48-as vezérkari ezredes Erdélyből származott, és onnan hozott mestereket a mennyezet készítéséhez.

Iskolánk szakmai munkaközösségével feldolgoztuk Abonyi irodalmi és néprajzi ismereteit is, tárgyi emlékeit, a feledésbe merülő néphagyományokat és a helyi szokásokat.

Csak röviden a kulturtörténeti érdekességekről, melyek bekerültek az ABONYI című tankönyvünkbe:

Kocsér határában volt egy kocsmá, a Kutyakaparó, melyről Petőfi Sándor a verset írta. Itt lakott "István öcsém" Abonyban, és édesanyja is. Abonyi Lajos regényei, színművei bekerültek az irodalomba.

Kazinczy Ferenc testvére itt élt Abonyban, Kazinczy nála talált menedéket. Kazinczy unokaöccse volt a 14. aradi vértanú, aki ezredes volt.

Itt született az ifjabb Dumas Abonyban. A hagyomány és az irodalmi kutatások szerint Abonyt név szerint említi Dumas az egyik regényében. Titokzatos születése igazi kulturtörténeti csemege.

A Szemere Bertalan kormány két tagjának közvetlen kapcsolata volt Abonyban. Telegdi László abonyi képviselő volt később, a nagy tudású Horváth Mihály itt volt pap, mielőtt miniszter lett volna.

A hagyomány szerint itt rejtette el Kossuth a koronát az abonyi temetőben. Sógora apósának, Ruttkay Józsefnek a sírján ma is látható az akkoriban rövid időn belül felállított sírkő, melyen egy kigyó tekeredik egy nyíl körül. Állítólag a nyíl iránya mutatta, hova volt elrejtve a korona. Kossuth édesanyja és testvérei is itt laktak Abonyban.

Több érdekes monda maradt fenn a dülők történetéről is, melyek a település legrégebbi időszakától a szabadságharcig keletkeztek.

Négy abonyi dal bekerült a magyar népdal kincsei közé, és Kodály Zoltán Háy Jánosa az abonyi két templomot tette ismertté.

(folytatjuk)

A Montágh Imre Általános Iskola tantestülete megköszöni az alábbi adományozóknak, hogy az 1997/1998-as tanévben az intézmény működését és tanulóit segítették.

229. sz. "Új" ABC, 226. sz. "Régi" ABC, József Attila Tsz., Kossuth Tsz., Újvilág Tsz., Penny Market, Járdány Gyula, Egedi Gábor, Gyapjas László, Gajdos András, Földi Gyula, Dr. Sőregi Tiborné, Soós Béla, Diós János,

Énekes Ferenc Zöldség-Gyümölcs Vegyeskereskedése, Kazinczy Andorné, Speckner Nándor, Mészáros Vendéglő, KERDORÁDO, Rozsnyai Gyógyszerár, Csontos Pafika, Ági Drogeria, Cserép úti háztartási bolt, Bakos Anika, Állat- és Szabadidőpark, EMENA, Oro-Fitt, Vasút úti Mezőgazdasági és Horgász Szaküzlet

A Mozgáskorlátozottak Abonyi Szervezetének hírmondója

Következő kirándulásunk úticélya Gyula és környéke, amelyre e hónap 11-én került sor. A látványok mellett: Vármúzeum, Kohán Róbert Múzeum, Erkel Ferenc Múzeum, a görögkeleti román templom és a belvárosi római katolikus templom. A Ladics-ház és a "100 éves" cukrászda külön érdekessége a városnak, érdemes ide ellátogatni. Mivel Gyula fürdőváros is, lehetőség nyílt a gyógyvizek kipróbálására. A kirándulásra - amelyre az Önkormányzattól igényeltük az autóbust, ezt köszönjük - meglehetősen nagyobb volt az érdeklődés ebben az évben. Akik eljöttek, kellemesen érezhették magukat, mert legkevesbé az időjárásra lehetett panaszunk.

A reggeli kirándulástól az esti megérkezésig kellemes utunk volt, amelyet ezúton is szeretnénk megköszönni Gyenes Mihálynak is, aki az autóbust vezette.

Július 18. Jótékony célú rendezvény - Kossuth étterem

A minden évben már-már hagyományosnak mondható összejövetelünk, ami nem sokkal a gyulai kirándulás utánra esett, szintén nagy érdeklődésre tartott számot. Akik eljöttek és vendégeink lehettek - hetvenen - ezen a nagyon meleg nyári napon a Kossuth étteremben, kellemes körülmények között és fehér asztal mellett válhattunk egymással szót, beszélhettük meg közös dolgainkat. Így az időrendben következő tőserdei kirándulást, az Új Kenyér Ünnepe megemlékezést és az azt követő nyársalás lebonyolítását, a szeptemberi kirándulást, a már nagyon időszerű Színházi séták műsorainak beszerzését, az ez évi tagdíjak befizetését, annak nyilvántartását és még néhány feladatot.

Ezt követően egy kellemes "estebédnek" lehettünk részesei, majd az izgalmasnak ígérkező tombolahúzásra került sor.

Szeretnénk köszönetet mondani ezúton is a kellemesen eltöltött délutánért a "RED - REX Q Ipari - Kereskedelmi és Szolgáltató Kft-nek, mert engedményükkel hozzájárultak költségeink csökkentéséhez. Valamint köszönjük az étterem dolgozóinak segítségét a rendezvény zökkenőmentes lebonyolításáért! És köszönet támogatóinknak: Abonyi Sándornak és Abonyi Sándornénak, a Csupor Bt-nek, Szarvák Zsuzsának, Nagy Lászlónénak és mindenkinek, aki közreműködött.

(Bellay Katalin)

Hiba kiigazítás:

A júliusi szám 3. oldalán a cím helyesen: Sümeget szolgáló életmű.

A 7. oldalán "A szerszám közt..." c. írásban: ... az udvarokból reá rontó ebekkel, mert be-be "kajbált"...

Megcsinálta ő a búbast is... Ai. a búbos kemencét - Gy./

Mindenféle öreg nótát dalikóztott, de egyet... a helyes szöveg.

A 6. oldalán a helyes szöveg: LIONS Klub.porszívók és 5 db televízió.

Egy örömteli hír

A József Attila Nevelőotthon részére megérkezett az Amerikai Nagykövetség ajándék terepjáró személyautója.

Király Béla igazgató úr örömmel üdvözlölte, hogy különböző adminisztrációs ügyek miatt kiesít késvé, de az otthon már megkapta a beharangozott terepjáró Chevrolet személygépkocsit. Több rendeltetésű ez a jármű. Nagyon rossz útviszonyok /sár, víz, hó/ ellenére is biztonságosan lehet vele közlekedni.

Az igazgató úr elmondta nekem, hogy ezt a terepjáró autót már felajánlotta az önkormányzat ill. az egészségügy részére azon esetekre, ha az ügyeleti orvosi autó rendkívüli időjárás esetén nem tud eljutni a tanyavilágba. /pl. baleset, szülés, rosszullét stb./ Mint képviselő, ezúton is megköszönöm Király Béla igazgató úr nemes gesztusát.

Ezen látogatásom alkalmával feltűnt, hogy nagyon sok gyermek tartózkodik az otthonban. Megkérdeztem, hogy mi ennek az oka. Évekkel ezelőtt 30-40 tanuló maradt az intézetben nyári szünetben, most 100 tanuló van. Sajnos, a szülők olyan körülmények között élnek, hogy jobbnak látják, ha a gyermekük itt marad. Itt legalább gondoskodnak róluk. Jelenleg július vége van/ 75 %-os a telítettség. Az otthon belső tatarozása is megkezdődött. Szeptember 1-jére szép füstös otthon várja az új tanév kezdetét. Köszönöm az információt:

Tóth Emőke

TISZTELTI ABONYI VÉRADÓINK!

Szeretnénk a jövőben a nagy létszámú véradásokat kisebbekkel felváltani.

Egyrészt a véradók várakozási ideje csökkenne, másrészt a levett vérek további feldolgozása is gördülékenyebben menne.

A NYÁRI VÉRADÁST Abonyban 1998. augusztus 17-én 8-13 óráig, valamint 1998. augusztus 24-én 13-16 óráig tartjuk a művelődési házban, melyre szeretettel várunk minden 18-60 év közötti egészséges felnőttet.

Segítségüket ezúton is megköszönjük beteg embertársaink nevében.

Vértranszfúziós osztály dolgozói

Tisztelt olvasók!

Az Abonyi Napló ezen számától kezdve minden hónapban három-négy olyan személyről kívánok rövid portrért írni, akik szaktudásukkal, munkaszeretetükkel, szorgalmukkal, családcentrikus életükkel városunk elismert, megbecsült tagjai.

Sorozatam címe:

Az abonyi emberek munkás hétköznapjairól

Falusi Ferenc: /1952/: Jelenleg termény- és anyagraktár vezető az abonyi Kossuth Mezőgazdasági és Szolgáltató Szövetkezetben.

Régóta ismerem és becsületos, őszinte munkásembernek tartottam mindig. Őt kérdezem életéről.

Tizenötön voltunk testvérek, ami ma már sokak szemében kicsit hihetetlennek tűnik. Sajnos, már csak hat élő testvérem van. Elképzelhető, hogy az Abony és Tetétlen között lévő tanyavilágban milyen nehéz körülmények között nőttünk fel. Az általános iskolát azért becsülettel elvégeztem. Nagyon fiatalon kerültem el dolgozni a mezőgazdaságba. A körösteréti Vörös Csillag Tsz-ben dolgoztam, s innen vonultam be katonának. Bevonulásom előtt a Tsz-ben mint labdarúgó sportoltam. 1974-ben leszereltem, s Abonyba jöttem a Kossuth Tsz-be dolgozni. Rakodóként alkalmaztak egy pár évig, majd miután letettem a gépjárművezetői vizsgát, traktoros lettem. Az eltelt évek alatt tanultam, képeztem magam. Közben megnősültem. Feleségem, Lendvai Teréz, érettségizett, jelenleg az abonyi sportpálya gondnoka.

1984-ben levelező tagozaton. Cegléden a Török János Mezőgazdasági Szakközépiskolában érettségiztem. Az érettségi után e munkahelyen lettem termény- és anyagraktár vezető. amit azóta is becsülettel ellátok munkatársaimmal együtt.

- Család?

- Egy fiam van, 16 éves és középiskolai tanuló Szolnokon.
- **Évek óta örömmel tapasztalhatjuk, hogy nagyon közel áll hozzád a sport!**

- Igen. Szövetkezetünkön belül a tömegsport, a kispályás foci, a röplabda, falusi spartakiadók szervezésében mindig részt vettem. A sporton belül a labdarúgás volt mindig a szívügyem 1982-től 1993-ig voltam az Abonyi Sportkör elnökségének a tagja. 1993-94-ben a Sportkör elnökhelyettese, majd ezt követően elnöke lettem. Jelenleg az Abony SE labdarúgó szakosztályának és a tömegsportnak vagyok az ügyvezető elnöke.

- **Feri barátom nagy tisztelettel és elismeréssel beszél azokról a régi sportkörü vezetőkről, akik hosszú éveken át segítették Abony város sportmozgalmát.**

Elismerések?

- Kiváló Tsz-lag vagyok, ezen kívül igen sok elismerő oklevél beszél munkásságomról

Öt évig voltam szövetkezetünk felügyelő bizottságának tagja, majd 1997-től e bizottságnak elnöke vagyok. Részt vállaltam szövetkezetünk dolgozóinak üdültetésében, kirándulások szervezésében stb.

Récsi Jánosné /Falusi Ilona 1929/. Sok jót hallottam Ilonka néniéről, aki 38 éve folyamatosan neveli az állami gondozott gyermekeket. Meglátogattam Tószegi úti lakásán, ahol nagyon szép virágoskert fogadja a betérőt.

- **Honnan ered ez a gyermekszereget? - kérdezem beszélgetőpartneremet.**

- Sajnos, saját gyermekünk nem lehetett, pedig férjem és én is nagyon szerettünk volna. 1960-ban elhatároztuk, hogy engedélyt kérünk állami gondozott gyermekek nevelésére. Nagy öröm volt számunkra, amikor Dobozi Lajosné gyermekfelügyelő kijött hozzánk környezettanulmányt készíteni és közölte velünk, hogy rövidesen két gyermeket kapunk. Így is történt. Elcsem egyik legboldogabb pillanata volt, mikor a két gyermeket bevezettem a lakásunkba. Bazsik Sándor 5, Bazsik Teréz 4 éves volt akkor.

- **Sanyiról még ma is örömmel beszél Ilonka néni. Nagyon szépen megtanult csak úgy hallás után tangóharmonikán játszani. A munka mellett ma is bódol a zenének. Lakodalmas zenekarban játszik. Sanyit én nagyon szerettem, játszott a Somogyi Imre Iskola focicsapatában is.**

- **Hány gyermek nőtt fel Ilonka néni házában?**

- Összesen 17 gyermeket neveltem fel becsülettel. /12 fiú és 5 leány/ Két lányt én adtam férjhez, és két fiú is e családi házból röpült ki. Szép lakodalmat rendeztünk a férjemmel mind a négy részére. Volt olyan időszak, amikor egyszerre öt gyermeket neveltünk

- **Jelenleg hány állami gondozott gyermek lakik Ilonka néniénél?**

- Egy testvérpár: Gyenes Tímea, aki 17 éves és Gyenes László, aki 15 éves. Mindketten tanulnak. Tímea szakmát akar szerezni, de ősziöl szeretne esti tagozaton a gimnáziumba járni.

Nagyon örülünk férjemmel együtt annak, hogy a nálunk felnőtt gyerekek örömmel jönnek hozzánk. Az elmúlt évtizedek során és jelenleg is a gyermekszereget tette és teszi teljessé életünket.

Rimóczi Béla /1929/ nyugdíjas villanyszerelő kispáros:

1944-ben Bincu barátom negyedik polgárista volt, amikor én még elsős. Abban az időben mi, fiatalabb diákok, mindig nagy tiszteletben tartottuk az előttünk végzőket. Ezekből az évekből sok szép emlék, diákcsínytevés maradt meg mindkettőnk emlékezetében.

- Beszélgessünk a fiatalágódról!

- Bátyámmal ketten voltunk testvérek. A polgári iskolát mindketten elvégeztük. Szüleinktől csak szépet és jót tanultunk. 1944 őszén villanyszerelő tanulóknak jelentkeztem id. Szrapkó Laci bácsinál, aki ezekben az években az egyik legjobb szakember volt ebben az iparágban. 1947-ben felszabadultam nála, szakmunkás lettem. Ekkor még nem volt gond az elhelyezkedés, aki szeretett dolgozni, az kapott munkát. Ez az időszak volt hazánkban az újjáépítés korszaka. Az ipari- és építőmunkások szívvel-lellekkel dolgoztak, hogy a II. világháború nyomait eltüntessék. 1951-től 1954-ig Szolnokon dolgoztam a Nemzeti Vállalatnál. Közben 1953-ban megnősültem és azóta is boldog házasságban élek feleségemmel. Pannikával. Házasságunkból két gyermek született. Négy unokánk van. 1954-ben váltottam ki az iparengedélyemet Abonyban

- **Úgy tudom, igen sok ipari tanuló végzett nálad.**

- Igen. Tíz ipari tanuló szabadult fel nálam jó eredménnyel. Ezért Kiváló Ipari Tanulók Neveléséért kitüntetésben részesültem Pest megyében.

- **Mondj valamit az általad végzett társadalmi munkákról!**

- 1954-től 1986-ig voltam az abonyi KIOSZ elnöke. 1990-ben az újjáalakuló IPÖSZ-nak alapító tagja voltam. Mint nyugdíjas, jelenleg is tiszteltbeli tagja vagyok e szervezetnek 20 éven át voltam az AFÉSZ. járási igazgatóságának a tagja. 1971-től 1983-ig az Abonyi

Sportkör elnökségének is tagja voltam. A hatvanas és a hetvenes évek elején, amikor a gyermekeim még diákok, úttörők voltak, hathatósan segítettem feleségemmel a sátorátborozást. Az iskolákban, a kultúrházban, a tanácsnál, a templomokban nagyon sok társadalmi munkát végeztem a fiammal, aki szintén villanyszerelő volt. Sajnos 6 fiatalon meghalt.

- Elismerések?

- 1985-ben a könnyűipari minisztertől bronz plakettet vettem át több évtizedes társadalmi munkámért. Ezen kívül a Pest megyei KIOSZ részéről több ízben is oklevéllel jutalmaztak. Több mint egy éve, fiam halála óta, visszavonultan élek.

Szandi Bálint /1926/ nyugdíjas kőműves: Elemi iskolás korom óta ismerem Bálintot. Szálfa termete tisztelettel parancsolt a diákság körében. Bágó /csak így ismerjük ma is/ édesapja 20 éven át volt a református egyház harangozója. Édesanyja ezen iskolák takarítását és a fűtést

végezte.

- Beszélgessünk a családról és a diákévekről!

- Heten voltunk testvérek. Szüleink munkáját nagyon megbecsültük, s ahol lehetett, segítettünk nekik. A háborús évek nagy szegénységét mi is érzékeljük. A hat osztály elvégzése után kőműves ipari tanulóknak szerződtem le Varga László abonyi mesterhez. 1944-ben szakmunkás lettem. Itt jegyzem meg, hogy Sándor és Dániel testvéreim is kőművesek lettek. A háború utáni években a mesternél maradtam dolgozni 1947-ben a jobb kereseti lehetőségem is Budapestre csábított. A Budapesti Gyárépítő Vállalat szakmunkása lettem. 1948-tól 1951-ig a Szolnoki Kémsavgyár építkezésén dolgoztunk e vállalat részéről. Főleg abonyiak voltunk egy brigádban. Kiemelt dolgozói voltunk e vállalatnak. 1951-ben e munkahelyről kerültünk Dunapentele-re/ma Dunaujváros/.

Ekkor kezdődött el a nagy Dunai Vasmű építése. Nem szégyenkezem az miatt, hogy sztahanovista módszerrel is dolgoztunk. Szépen kerestünk, de égett is a kezünk alatt a munka. Számtalan kitüntetés, elismerés a bizonyítéka annak, hogy becsületos munkát végeztünk. Feleségem is e munkahelyen ismertem meg, azóta is boldog házasságban élünk.

- **Kik voltak veled abonyi szakmunkások a Vasmű építkezésén?**

- Szandi Sándor bátyám, Duma Albert, Duma László, Batta János és Skultéti András. 1955-ben Szolnokra kerültem dolgozni a Nemzeti Vállalathoz, majd később a Tatarozó Vállalathoz, ahonnan 1988-ban, 42 év munkaviszony után mentem nyugdíjba.

- Család?

- Két fiam van, mindkettő festő-mázoló szakmát tanult. Idősebb fiam, Bálint, 44 éves, Szegeden laknak, három gyermekük van. Imre fiam 31 éves, meg nőtlen, velünk lakik.

- Volt kapcsolatod a sporttal?

- Igen. 1948-ban a SZIT megalakította Abonyban a nagypályás kézilabdacsapatot. Két bajnoki évadon keresztül működött a csapat, melynek én is tagja voltam.

- **Emlékszem rá, olyan erős lövésed voltak, hogy rettegtek föle a kapusok.**

A nyugdíjas éveid hogyan telnek?

- A szívem már nem a régi, de azért a ház körül és a kertemben mindent elvégzek.

Köszönöm, hogy ezen rövid portrék megírásához hozzájárultak!

Jó egészséget kívánok mindannyiuknak!

Toth Ernő városi képviselő

Somogyis lányok kézilabdás sikere Olaszországban

Az olaszországi Teramóban július 4 és 10 között huszonhatodik alkalommal rendezték meg az utánpótlás kézilabda-világfesztivált.

Különböző korosztályokban 38 ország 142 csapata vetélkedett egymással. A 14 éves lányok között szerepelt az MDST-Bercsényi Jászberény néven az a csapat, amelybe meghívást kapott a Somogyi Imre Általános Iskola 8. t osztályából Szabó Linda, Vida Edina és Vida Tünde.

Az iskola leány kézilabdacsapata tavasszal a diákolimpiára való minél jobb felkészülés érdekében edzőmérkőzést játszott a Jászberényi Bercsényi iskola csapatával, akik ellen igen nagyarányú győzelmet arattak.

Ennek köszönhető, hogy legjobb játékosainkat Nagy Gáborné edző javaslatára beválasztották a VB-re utazó csapatba.

A teramói VB előtt egy hétig összetartó edzéseken vettek részt a lányok.

A jászberényiek a csapatmeccsek során elsőként a svájci Olten együttesét győzték le 11:6-ra, majd a második napon a lengyel tarnowiakkal játszottak és 11:5-re nyertek. Ezután következett a brazil Marcelna és a francia Comite együttese ellen aratott nagyarányú győzelem. Nagyon nehéz mérkőzésnek bizonyult a lengyel Lotus csapat, a játék végeredménye 11:11 lett, de ez is elég volt a döntőbe jutáshoz. A döntőt a Centrál pályán a tajvani-kínai Chung-Ho P.S. együttesével vívták a mieink. A 4:0-ás tajvani vezetéssel kezdődő mérkőzést szerencsére sikerült megfordítani. A 12:9-es végeredménnyel csapatunk a 14 éves korosztályban első helyezést ért el. Így aranybetűvel írták be magukat abba a történelemkönyvbe, amely 26 év alatt 5635 résztvevő csapatot számlál!

Az abonyi lányok teljesítményével a jászberényiek edzője messzemenőig meg volt elégedve.

Mind a három lány végig a kezdőcsapatban játszott. A helyi góllövőlistán Szabó Linda balátlövő 2. /azért nem első, mert az edző pihentette a brazilok elleni mérkőzésen/, Vida Edina jobbátlövő 3. helyezést ért el. Vida Tünde ragyogóan védett végig, és kapus létére még egy csodálatos gólt is dobott az ellenfél hálójába.

Sportolóinknak igazán nagy élmény volt a fesztiválon a csapatok felvonulása, a tengerparton töltött órák, a hegyi túra az 1700 m magas Grand Sasso-ra, valamint az Orava parkban és San Marinóban tett kirándulások.

A csapaton belüli légkör családias volt. Iskolákban laktak, és a felnőtt kísérők főzték a finomabbnál finomabb ételeket.

Az elmúlt évekhez hasonlóan az idén is több szponzor, köztük a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Diáksport Tanács állt a csapat mögött.

Büszkék vagyunk arra, hogy a kézilabda világfesztivál történetében először nyertek a jászberényiek Teramóban és mindezt a

Somogyi Imre Általános Iskolába járó kézilabdás lányok jelentős segítségével érték el.

Jó lenne egyszer, ha ezek a tehetséges

gyerekek abonyi színekben is indulhatnának a korosztályos világbajnokságon.

Maradjon meg bennetek a sport és a kézilabda sportág szeretete! A Somogyi Imre Ált. Iskolában elkezdett sport-

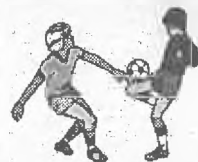
pályafutásokatok folytatásotokat a városi NB-II-es kézilabda klubban! Találjatok minél több örömet e sportágban! Legyetek kitarotk és célratörők!

Ezt kívánják nektek:

születek és Nagy Gáborné testnevelő tanárotok

A képen Vida Edina, Vida Tünde, Szabó Linda sportolók láthatók.

Jász Nagykun Szolnok megyei I. osztály 1998-1999. évi sorsolás őszi szezon: Labdarúgás

- Augusztus 16. Alattyán-Abony 16³⁰
- Augusztus 22. Abony-Jászfákóhalma 16³⁰
- Augusztus 29. Abony- Martfű 16³⁰
- Szeptember 5. Túrkeve-Abony 15³⁰
- Szeptember 12. Abony-Tószeg 15³⁰
- Szeptember 19. Homok-Abony 15 óra
- Szeptember 26. Abony-Kenderes 15 óra
- Október 3. Mezőtúr-Abony 14 óra
- Október 10. Abony-Jászapáti 14 óra
- Október 18. Jászkisér-Abony 13³⁰
- Október 24. Abony-Szolnoki VSI 13³⁰
- Október 31. Kunhegyes-Abony 13³⁰
- November 7. Abony-Fegyvernek 13 óra
- November 14. Törökszentmiklós-Abony 13 óra
- November 21. Abony-Jánoshida 13 óra

Az ifjúsági mérkőzések két órával a felnőtt találkozók előtt kezdődnek.

45 év után találkoztak ismét : Puskás Öcsi és Dr. Bencsik Mihály - 1998. április 19. monori sportpályá.

Az évezred utolsó labdarúgó világbajnoksága Franciaország 1998.

Megtört a brazil hegemonia

A franciák, akik a világ legkreatívabb, legtöbbre hivatott népének tartják magukat, eddig nemzeti öntudattól fűtve titkolták, mire is vágnak igazán.

Nem véletlenül hirdették Pierre de Coubertin elvét: a részvétel a fontos, nem a győzelem. Az 1998-as Labdarúgó Világbajnokság házigazdájaként, legalábbis a VB végére azért revidiálták nézeteiket. Diadalmas VB győzelemről álmodoztak.

Az álmok Franciaországban sem hazudnak. A nemzet 1998. június 12-én Világbajnokságot nyert. Az álmok valóra váltak. Aranyéremre ébredt a nemzet. Több milliárd ember látta a VB döntőt a technika jóvoltából. Felmérések szerint Franciaország lakosságának 98 %-a is látta e döntő mérkőzést.

Franciaország-Brazília 3:0
Góllövők: Zidán / 2/, Petit

A bronzérem Horvátország tulajdonába került.

Horvátország-Hollandia: 2:1
Góllövők: Proszinecki, Suiker, ill. Zenden

5. Olaszország, 6. Argentína, 7. Németország, 8. Dánia

Baráti beszélgetés Makai Sándor tábornok úrral, városunk szülöttével,

akl céltudatos szorgalmával, tehetségével, szakértelmével jutott el e magas beosztásig.

- Tábornok Úr, Sanyikám! Tisztelettel köszöntelek az Abonyi Napló és városunk lakossága nevében. Köszönöm, hogy életpályád eddigi szakaszának megírásához hozzájárultál.

Kezdjük a gyermekkoroddal, hiszen az ember további életútja számára meghatározó a kezdet.

- Mit jelentett neked a szülői ház melege?

- 1949-ben születtem Abonyban egy vasutas család első gyermekeként. Édesapám Makai Sándor, édesanyám Szabó Julianna. Sajnos már egyikük sincs közöttünk, végső nyughelyük az abonyi református temető. Testvéreimről: Béla öcsém 47 éves, Erika húgom 40 éves, mindketten Abonyban dolgoznak.

Gyermekkoromra jó szívvel gondolok vissza. A szerény körülmények ellenére mi gyerekek nagy szeretetben és kiegyensúlyozott viszonyok között cseperedtünk fel. Ez a korszak döntő módon határozta meg felnőttkori fel fogásunkat, erkölcsi-etikai tulajdonságainkat. A családukban igen erős az érzelmi kötődés, rendszeres a kapcsolattartás, a hagyományörzés és az emlékek ápolása.

- Hogyan teltek a diákéveid?

- A Gyulai G. Miklós Általános Iskolában 1955-ben kezdtem el a tanulmányaimat. Márton Kata néni tanított az első osztályban. Itt tanultam meg a betűvetést, itt lettem kisdobos, majd úttörő. Mindezeket ma is büszkén vállalom, mert nagyon sok kellemes és szép emlék maradt meg bennem. Ezek jelentették az én gyermekkoromat, ami egyszerű volt és megismételhetetlen.

- Kik azok a pedagógusok, akikre tisztelettel emlékszel vissza?

- A Gyulai iskolában és a gimnáziumi évek alatt is minden tanítómra, tanáromra jó szívvel és hálával gondolok. Nehéz lenne mindenkit most felsorolnom, de azért néhány nevet mégis megemlítek. Fekete Istvánné, Juhász Béláné, Vida Mária, Skultéti Júlia, Bene Jánosné, Fodor Vilmosné, Finna György igazgató, Diószegi László i.g.h., Mocsári József, Gergely József, Lugosi Károly és Magyar Sándor. Gondolatban bocsánatot kérek mindazoktól, akik kimaradtak a felsorolásból. Az Abonyi Kinizsi Pál Gimnáziumban érettségiztem. Temesközy Istvánné /Terike néni/ volt az osztályfőnököm. Tehát 1955-től 1967-ig abonyi diák voltam.

- Tudatosan készültél a katonai pályára?

- 1965-ben másodikos gimnazistaként kezdtem érdeklődni a repülés iránt. Abban az időben a repüléshez jutás lehetősége MHSZ keretek között volt biztosítva. Így jelentkeztem a szolnoki MHSZ felhívására.

ahol katonai pilóta-jelötteket kerestek középiskolai diákok közül. A jelentkezésemet elfogadták, és több nagyon szigorú orvosi vizsgálatot követően alkalmasnak találtak vadászrepülőnek. Ezt követően a gimnázium folytatása mellett Szolnokra jártam repüléselméleti felkészítőre. A nyári szünetekben, harmadikos-negyedikes gimnazistaként elkezdtem a gyakorlati repülést kb. 30 társammal együtt Békéscsabán. 1966-67-ben már önállóan repültem motoros gépen. A 30 fős csoportot országosan kb. 8-10 ezer diákból választották ki, s ebből akkor hárman voltunk abonyiak.

A gimnázium befejezése után /1967/ felvételiztem a Kilián György Repülő-tisztis Iskolába. A sikeres felvételi után még ebben az évben tizenhárom növendéktársammal együtt bevonultam. Ettől a pillanattól kezdve a repülés és a katonaság összekapcsolódott az életemben. Érdeklőségként említem meg, hogy Farkas Bertalan és Magyarai Béla /kesőbbi űrhajósok/ is velem végeztek. 1969-ben pályakorrekcióra kényszerültem egészségi okokból, és a vadászrepülő szakról átkerültem -az akkor első ízben induló- helikoptervezetői szakra. Így volt növendéktársaimmal azonos időben utaztunk ki az akkori Szovjetunióba, csak két különböző helyre. Én Délkelet-Ázsiába, Kirgizia fővárosába, Frunzéba kerültem helikoptervezető növendéknek.

1971-ben végeztem el a tiszti iskolát. Magyarországon avattak tiszté bennünket. Hadnagyként a szentkirályszabadjai repülőrezdhez /Veszprém mellett található/ helyeztek első pilótai beosztásba. Katonai pályafutásom jelentős részét ennél az alakulatnál töltöttem el. Itt sajátítottam el a repülés bonyolultabb elemeit, itt kellett szinte nap mint nap vizsgáznom szak-

mai tudásból, gyakorlati repülésből, vezetői képességből. Szentkirályszabadján jutottam el lépésről lépésre az ezredparancsnoki beosztásig. Ennek előzményeként el kellett végezniem 1977-80 között Budapesten a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia repülőparancsnoki szakát. Ezredparancsnokként megkaptam az alezredesi rendfokozatot, 1982-ben I. osztályú hajózó /pilóta/ minősítést szereztem.

1985-ben megváltam az alakulatomtól, és Székesfehérváron a börgöndi repülőterre kerültem magasabb beosztásba, csapatrepülőparancsnokhelyettesnek. 1986-ban kineveztek csapatrepülőparancsnoknak és ezredesi rendfokozatot kaptam. Ebben a beosztásban dolgoztam 1991-ig.

1990. szept. 29-én a Magyar Köztársaság elnöke tábornokká /vezérőrnaggyá/ nevezett ki, s ugyancsak ebben az évben a honvédelmi miniszter kiténtetett az Aranykoszorús, I. osztályú hajózó címmel. 1991-1995 között a szárazföldi csapatok parancsnokának repülőhelyettese voltam.

1995-96-ban elvégeztem a vezérkari tanfolyamot, amit 10 hónapos intenzív angol nyelvtanfolyam követett Budapesten a Nemzetvédelmi Egyetemen.

- Jelenlegi beosztásod?

- 1997 szeptembere óta az új NATO rendszerű vezérkarban a védelmi tervezési főcsoportfőnöki beosztásban szolgálók Budapesten.

- A magas beosztás mellett szoktál-e még repülni?

- Jelenleg is aktívan repülök harci és szállító helikoptereken. Kb. 3.000 órát töltöttem a levegőben, a felszállások számát még nem összegeztem, de valószínű, hogy tízezres nagyságrendekben mérhető. 22 ejtőernyős ugrással rendelkezem, de a repülésnek ez a fajtája - őszintén bevallom - nem áll túl közel hozzám. Maig is rajongással szeretek repülni, noha feladataim jelentős része már túlmutat a repülésen. Életem során sok és változatos repülési feladatban volt részem. Légi parádékon, téli rendkívüli időjárási viszonyok között légi mentésben és segítségnyújtásban, régészeti kutatásokban, légi filmek készítésében vettem részt.

- Gondolom, sok országban jártál.

- Igen. Hivatásomnak köszönhetően igen sok országba eljutottam és csodálatos élmények részese lehettem. Az orosz nyelvet felsőfokon, az angol nyelvet középfokon beszélem.

- Kiténtetéseid?

- Tizenkét kiténtetésem van, közöttük legnagyobb számban szerepelnek a repült idő utáni kiténtetések. A legmagasabb közöttük: a Magyar Köztársasági Érdemrend Tiszti Keresztje /katonai tagozat/

- A családdról is mondj valamit!

- 1973-ban nőtültem, két gyermekem van és egy négyéves unokám. Fiam, Norbert, 24 éves, leányom, Dóra, 17 éves. Családom az én legbiztosabb háttérzámom. Felcséggem főkönyvelőként dolgozik.

- Mit tervezel szabadidődben?

- Szabadidőmben szívesen olvasok, teniszezem, de legjobban Abonyban érzem magam a nagy családi összejöveteleken. Tervünk között szerepel, hogy nyugdíjas éveinket Abonyban éljük le, tehát szeretnénk visszatérni a szülőföldre. A volt diáktársaimmal élő kapcsolatban vagyok. /Abonyi Béla, Járdány Gyula, Melczér Zoltán stb./

- Elégedett ember vagy?

- A fentiek alapján elmondhatom, hogy azon szerencsés emberek közé tartozom, akiknek megadatott, hogy azt csinálják, amit igazán szeretnek. Azok közé tartozom, akik a sorsukkal alapvetően elégedettek, akiket a munkájuk és személyiségük alapján megbecsülnek.

- Mit üzensz az abonyi polgároknak?

- Szeretettel gondolok az abonyi emberekre, szurkolok a város fejlődéséért, a polgárok boldogulásáért, összefogásáért és a közösség sikeréért.

- Sanyikám! Örömmel írtam rólad e sorokat. Csodálatos életpályát futottál be napjainkig.

Köszönöm a baráti hangvételű beszélgetést! Jó egészséget és további sok sikert kívánok városunk lakossága nevében is!

Beharangozó

Az ezredik ejtőernyős ugrás már Észak-Carolinában várható /Egyesült Államok/

Csizmadia László /1973/

Hosszú, de vélhetően élményekben gazdag útja előtt egy nappal /1998. 07.16./beszélgettem Csizmadia Lászlóval, a magyar bajnok, magyar válogatott ejtőernyőssel, a négyes formaugró csapat tagjával. Őszintén nem is tudtam róla, hogy Laci fiatal kora ellenére ilyen szép karriert futott be idáig. Általános iskolás korában a serdülő labdarúgócsapat edzései látogatta. Mint tősgyökeres abonyi, jelenleg a sport területén az eredmények alapján öt tartom városunk legjobb sportolójának.

- **Hogyan sikerült ennyire megszeretned ezt a nagy bátorságot igénylő sportot?**

- Középkoromkor Szolnokon ismerkedtem meg az ejtőernyőzéssel. Fokozatosan jutottam előre. Terveim között szerepelt, hogy nemzeti válogatott legyek. Hála Istennek, ez megvalósult. Az elmúlt év szeptemberében, mint a négyes formaugró csapat tagja, részt vettem Törökországban az első Légi Világ Játékokon. 38 csapat közül a 17. helyen végeztünk. Három hetet sok munkával, ugrásokkal töltöttünk el a verseny színhelyén. A mi versenyszámunkban 10 ugrás a kötelező. Az ugrásokban négy embernek előre meghatározott alakzatokat kell megformálni szabályos fordulatokkal, forgásokkal. Munkaidő: 35 mp. 3000 méterről indul az ugrás. Az a csapat nyer, aki a tíz ugrásból a legtöbb szabályos alakzatot mutatja be. A versenybírák arról a felvételnél értékelnek, amit az ötödik ugró a sisakjára erősített kamerával készít. A négyes csapat végül is öt főből áll. Általában én vagyok a kamerás. Ez a verseny két-három napig tart.

Ez év tavaszán, mint meghívottak, három hetet töltöttünk az Egyesült Államokban.

- **Melyik klubnak vagy a tagja?**

- A Hajdúszoboszlói Repülő- és Ejtőernyős Club-nak.

- **Csapattársaid?**

- Gálos Péter, Csizmadia Attila, Németh István és Koncz György.

- **A forma-ugrás az egyik legnehezebb műfaja az ejtőernyőzésnek. Szó van róla, hogy talán a második évezred elején olimpiai sportág lesz. Kinek a meghívására utaztok Észak-Carolinába?**

- Ismét meghívóval utazunk. Az amerikai nyolcas katonai ejtőernyős csapat vendégei leszünk. Itt készülünk fel az ősi nagy feladatokra. Hat hétig leszünk Amerikában.

- **Milyen versenyek lesznek az ősz folyamán?**

- Szeptember elején magyar bajnokság, szeptember végén Portugáliában Európa és Világ Kupa bajnokság.

- **Hány ejtőernyős ugrásod van az indulás napjáig?**

- 995. Az ezredik ugrásomat, ami vélhetőleg Amerikában lesz, az egyhetes kisfiam, Bence születésének szenteltem.

Jó utat és sok sikert kívánok nektek! Az ősz folyamán beszámolunk erről a szép útról.

Tóth Ernő ny. testnevelő tanár

Labdarúgók életéből

Augusztus közepétől kezdve ismét bajnoki pontokért játszik labdarúgó csapatunk a Szolnoki megyei bajnokságon.

Az előző számban közölt adatokhoz képest több pozitív változás történt. A szebb napokat megélt Szolnoki Vegyiművek labdarúgó csapata felett kimondta a gyár vezetése a lesújtó, végső ítéletet. "MEGSZÜNT." Rengeteg fiatalnak megszűnt a sporthoz való kötődése a gyár környékén. Hatalmas sportkomplexum - mi lesz veled? Kihasztnálhatatlanul tönkre fog menni, ugyanúgy, mint a cukorgyári pálya, amely romokban hever. A hatalmas gyárat, amit mi magyarok építettünk, eladták. A nyugati cég nem tudna üzemeltetni egy focicsapatot? Nehéz elképzelni. Mint nyugdíjas testnevelő tanárnak, fáj a szívem a fiatalokért. Szolnok 80.000 lakosú város. Két focicsapata van, a MÁV és a SZVSI. 20 évvel ezelőtt még 6 csapat volt. A FIDESZ-Magyar Polgári Párton a sor, lépni kellene. A megszűnt Vegyiművek labdarúgó csapatából hat jó képességű játékos igazolt Abonyiba. A játékosokkal együtt jött a csapat volt edzője, vezetője, Hajdú Gábor, aki felajánlotta segítségét labdarúgó szakosztályunknak. Hajdú Gábor jelenleg a Szolnoki Vegyiművek Szervezési Osztályának a vezetője

A Vegyiművekből jött játékosok: Fási Zsolt /kapus/, Rimóczi Zoltán, Rimóczi Csaba, Szarvák Zsolt, Kun József és Fenyvesi István. Alattyanból Mihályi Attila érkezett. Homola József egy évi kitérő után Újszászról igazolt vissza. Gulyás Norbert továbbra is Abonyiban fog játszani. Tehát kilenc új játékos érkezett, míg két labdarúgónk tanulmányai miatt a Rákosszentmihályi RAFC NB III-as csapatához igazolt. Csizmadia Géza és Terjék Róbert.

Akik a labdarúgókkal foglalkoznak: Tóth György felnőtt és a serdülő csapat. Sulyok István ifjúsági csapat. Gulyka Lászlóné (Gaál Erzsébet) foci-suli, Vigh Zoltán ovi-foci.

Sok sikert kívánok!

Tóth Ernő ny. testnevelő tanár

Látogatás városunk strandfürdőjében

Ebben az évben többször is megfordultam a strand területén. Örömmel tapasztaltam, hogy az intézmény gondos kezekben van. Szeretnék ide járnai nemcsak a gyerekek, de a felnőttek is, mivel egészségügyi szempontból minden igényt kielégít. Területén évszázados madárszőlőfák, cserjék, bokrok, virágok, a nem utolsósorban a tiszta, bársenyos víz csalogatja a vendégeket.

Beszélgető partnerem Szókrón László, a megbízott vezető, gondnok

- **Lacikámi hány személy dolgozik főszereplőn a strand területén?**

- Május 1-jétől-szeptember 30-ig 14 fő látja el a nem éppen könnyű feladatokat. Téli időszakban két fő.

- **Látogatótsági?**

- A már említett szép környezet, a víz tisztasága hozza magával a fürdőzőket. A víz hőmérséklete 26 celsius fok. A környező településekről igen sok vendég látogatja fürdőnket. Csak egy példa: Törteiről három héten át busz hozta a gyerekeket úszóoktatásra. Újszászról kerékpárral járnak a birtolnosok. A hétvégi házak lakóinak, akik a strand területén laknak, bérletük van. Azok a személyek, akik hétvégeken vendégságba jönnek, kötelesek jegyet váltani.

- **Jagyárak?**

- Felnőtt 150 Ft. Nyugdíjas, diák 100 Ft. Gyermekjegy 50 Ft.

- **Milyen időközönként történik a víz cseréje?**

- A nagy medencében folyamatosan történik. A gyermekmedencékben naponta cseréljük a vizet és fertőtlenítyük is.

- **Látom, az úszóoktatás is komolyan folyik.**

- Igen. Romhányi Zoltán, Kókai László és jómagam igen sok gyerekkel foglalkozunk, hogy megtanuljanak úszni. A szülők, nagyszülők, ha nehezen is, de áldoznak a gyerekekre.

- **Úgy tudom, tervbe vették egy 25x 11 m-es tanmedence építését. Mikorra várható az építkezés elkezdése?**

- Ez jó kérdés. Ezt Ernő bácsinak jobban kellene tudni, mivel képviselő. Mi 1000 %-ig támogatjuk ezt a fontos ügyet a fiatalság és a lakosság érdekében, de a pénz nagy úr jelen pillanatban

Az uszoda-alapítvány számláján jelenleg 1.054.996.- Ft van.

Várjuk a további támogatásokat, hogy ez a tanmedence minél előbb felépüljön mindannyiunk örömére.

- **Itt szeretném kiemelni az uszoda minden dolgozójának turelmes, gondos, hozzáértő munkáját.**

Valamikor a 60-70-80-as években én is sok kedves diákot tanítottam meg úszni. Örömmel tapasztalom, hogy az utódok nap mint nap szeretettel és nagy szakértelemmel foglalkoznak a felnövekvő fiatalsággal.

Köszönöm a beszélgetést:

Tóth Ernő

ny. testnevelő tanár

Orvosi ügyelet

Augusztus

- 15. Dr. Sőregi Tibor
- 16. Dr. Szabó Sándor
- 17. Dr. Tóth Katalin
- 18. Dr. Debreczeni László
- 19. Dr. Imreh Zsuzsanna
- 20. Dr. Balogh Edit
- 21. Dr. Gráf Zsuzsanna
- 22. Dr. Harmath Ferenc
- 23. Dr. Ördög György
- 24. Dr. Bujdosó Ágnes
- 25. Dr. Sőregi Tibor
- 26. Dr. Szabó Sándor
- 27. Dr. Tóth Katalin
- 28. Dr. Debreczeni László
- 29. Dr. Imreh Zsuzsanna
- 30. Dr. Balogh Edit
- 31. Dr. Gráf Zsuzsanna

Szeptember

- 1. Dr. Harmath Ferenc
- 2. Dr. Ördög György
- 3. Dr. Bujdosó Ágnes
- 4. Dr. Sőregi Tibor
- 5. Dr. Szabó Sándor
- 6. Dr. Tóth Katalin
- 7. Dr. Debreczeni László
- 8. Dr. Imreh Zsuzsanna
- 9. Dr. Balogh Edit
- 10. Dr. Gráf Zsuzsanna
- 11. Dr. Harmath Ferenc
- 12. Dr. Ördög György
- 13. Dr. Bujdosó Ágnes
- 14. Dr. Sőregi Tibor
- 15. Dr. Szabó Sándor

A Petőfi Művelődési Ház szeretné újból megalakítani a néptánc együttest. Alsó tagozatos (elsősorban 1. 2. osztályos tanulók) jelentkezését várjuk. Érdeklődni, jelentkezni lehet a szerkesztőségben.

Felhívás!

A Petőfi Művelődési Ház Baráti Köre 1 napos kirándulást szervez

1998. okt. 11-én vasárnap.

Helyszíne:

Ópusztaszer.

Történelmi emlékpark, Feszty körkép

Utiköltség: 750 Ft/fő

+ a belépő ára

1700-500 Ft/fő/

Érdeklődni: 360-681 telefonon lehet.

Augusztus havi állatorvosi ügyelet

Augusztus 15-16-án Dr. S. Tóth Sándor, Abony, Kécskei u. 50.

Tel.: 360-511

Augusztus 20-21-én Dr. Revuczky Béla, Törtei, Dózsa Gy. u. 45.

Tel.: 376-045

Augusztus 22-23-án Dr. Bódi Gyula, Jászkarafő, Fő u. 82.

Tel.: 368-006

Augusztus 29-30-án Dr. Retkes Lajos, Abony, Vasút u. 13.

Tel.: 360-092

A Petőfi Művelődési Ház számítógépezői tanfolyamot szervez szeptemberi kezdéssel.

Érdeklődni a 360-991-es, vagy a 06/30-786-023-as telefonszámon, személyesen a könyvtárban lehet.

Ertesítjük a Tisztelt Lakosságot, hogy a Pest Megyei Illetékhivatal ügyfélfogadási rendje 1998. szeptember 1. napjával megváltozik.

Hivatalunk Budapest, XIV. ker. Pillangó út 10. szám alatti ügyfélszolgálati irodája a jövőben az alábbi időpontokban áll ügyfelei rendelkezésére:

Hétfő, kedd,
csütörtök: 8.00 - 16.30
szerda: 8.00 - 18.30
pénteken nincs ügyfélfogadás

Eladó morzsolt kukorica, egy hold talpon álló kukorica és ugyanitt telek. Érdeklődni lehet: Abony, Battyhány út 84. szám alatt.

FOTO JÁRDANY ABONY

Részletekben rejlik az egész!

Az 1998-as évben helytörténeti fotópályázatot hirdettünk a Járdány FOTO támogatásával.

Feladat: Minden hónapban közöljük egy jellegzetes épületrészlet fotóját. Aki felismeri, s írásban közli az épület nevét, címét, részi vesz a játékban. Minden helyesen válaszoló indul a fődíjért: az 5000 Ft értékű fényképezőgépet, melyről azonos szelvényszám esetén sorsolással döntünk. Díjátadásra a decemberi ünnepi szerkesztőbizottsági ülésen kerül sor.

A megfajtéseket kérjük szeptember 5-ig a szerkesztőségbe eljuttatni.

GEDI-PRESS
REKLAM
& DEKOR

**bélyegző készítés,
szórólapok,
cégespapírok,
névjegykártyák,
SZÍNES NYOMTATÁS,
CÉGTÁBLÁK,
REKLÁMTÁBLÁK,
VILÁGÍTÓTÁBLÁK**

Abony, Kisfaludy K. u. 40.
Tel.: 53/361-006 20/694-483

Lapunkból tallóz és az átvett anyagot továbbítja az

»OBSERVER«
OBSERVER BUDAPEST MÉDIAFIGYELŐ KFT.

Abonyi Napló

Kiadja: Abony Város Önkormányzata

Felelős kiadó: Gajdos István
Felelős szerkesztő: Balasi Jenőné
Olvasószerkesztő: Györe Istvánné
Szerkesztőség: Abony, Csillag Zs. út 2.
Tel.: 53/360-012
Megjelenik: 1.200 példányban

APÁTI NYOMDA
CEGLÉD

CSATORNA U. 8. ☎ (06-30) 633-487